

Sygn. akt II AKa 309/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Ewa Pławgo (spr.)

Sędziowie: SA – Krzysztof Karpiński

SO (del.) – Dorota Tyrała

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Grajber

przy udziale prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2014 r.

sprawy:

1/ M. S. (1)

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2/ B. S. (1)

oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 07 lutego 2014 r., sygn. akt XII K 97/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1/ co do B. S. (1) :

a/ ustala, że A. D. (1) zobowiązana była do zapłaty na rzecz oskarżonego M. S. (1) kwotę 61.140, 50 zł, a K. K. (1) zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) kwotę 3000 zł;

b/ eliminuje z konstrukcji przestępstwa ciągłego przypisanego oskarżonej B. S. (1) działania na szkodę M. J. (1) (tiret 17 przypisanego jej czynu);

c/ eliminuje z podstawy skazania oskarżonej B. S. (1) art. 270 § 1 k.k.;

d/ uchyla orzeczenie oparte o art. 46 § 1 k.k. zobowiązujące B. S. (1) do naprawienia szkody wyrządzonej M. J. (1);

e/ uchyla orzeczenie oparte o art. 46 § 1 k.k. zobowiązujące B. S. (1) do naprawienia szkody wyrządzonej D. S. (1);

f/ przyjmuje, że B. S. (1) doprowadziła wskazanych w wyroku pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 786.568,28 zł, a usiłowała doprowadzić wymienionych w wyroku pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości nie mniejszej niż 14.486.594,28 zł.;

2/ co do M. S. (1):

a/ ustala, że A. D. (1) zobowiązana była do zapłaty na rzecz oskarżonego M. S. (1) kwotę 61.140, 50 zł, a K. K. (1) miał uiścić na jego rzecz kwotę 3000 zł;

b/ przyjmuje, że działania na szkodę M. J. (1) nie były podejmowane przez M. S. (1) wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1);

c/ uchyla orzeczenie oparte o art. 46 § 1 k.k. zobowiązujące M. S. (1) do naprawienia szkody wyrządzonej D. S. (1);

d/ przyjmuje, że M. S. (1) usiłował doprowadzić wskazanych w wyroku pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej wysokości co najmniej 42.338.800,34 zł;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok co do obojga oskarżonych w pozostałej części;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. D. -Kancelaria Adwokacka w W. - 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych – kwota zawiera 23 % VAT – tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego M. S. (1) w postępowaniu apelacyjnym.

IV. pobiera od M. S. (1) opłatę za drugą instancję w wysokości 400 zł, od B. S. (1) opłatę za drugą instancję w wysokości 300 zł, zwalnia oskarżonych od pozostałych kosztów sądowych za postępowanie apelacyjne, wydatkami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. S. (1) został oskarżony o to, że:

I. W okresie od 04.05.2006 r. do 04.05.2011 r., w W., w K., w Z., W. P., P. oraz Z., działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził wskazanych poniżej pokrzywdzonych, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją i zawierając z pokrzywdzonymi umowy przelewu przedmiotowych wierzytelności, na podstawie których to umów pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej kwocie co najmniej 28.306.157,27 zł, doprowadzając ostatecznie pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej wysokości nie mniejszej niż 366.749,10 zł, posługując się przy tym uprzednio przerobioną opinią prawną, sporządzoną przez adw. J. B. (1), adw. A. W. (1), w konsultacji z adw. M. J. (2), na której to opinii dopisano jako współautora W. Ś., jak również dokonano ingerencji w treść opinii poprzez zmianę części I opinii i przerobienie części II opinii a nadto opieczętowano każdą stronę opinii podrobionymi pieczęciami o treści adw. J. B. (1), czym działał na szkodę J. B. (1), A. W. (1), M. J. (2) oraz wskazanych poniżej pokrzywdzonych i tak:

1. W dniu 04.05.2006 r., w W. zawarł ze **S. D.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której to umowy pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **451.252,74 zł**, nie uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) jakichkolwiek pieniędzy,

2. W dniu 30.05.2006 r. i w dniu 20.06.2006 r., w W. zawarł z **B. C. i M. C. (1)** dwie umowy przelewu, na podstawie których to umów pokrzywdzeni zobowiązani byli do uiszczenia na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **14.250,00 zł** nie uiszczając ostatecznie jakichkolwiek pieniędzy,
3. W dniu 20.06.2006 r., w W., zawarł z **M. C. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której to umowy pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **3.250,00 zł**, nie uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) jakichkolwiek pieniędzy,
4. W dniu 26.06.2006 r., w W., zawarł z **T. T. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której to umowy, pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **32.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w kwocie **30.200,00 zł**, przy czym 15.000,00 zł uiszczył do rąk M. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 15.200,00 wpłacił na konto bankowe o numerze (...), należące do B. C.,
5. W 28.07.2006 r., w W., zawarł z **T. H. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której to umowy pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **12.500.000,00 zł**, nie uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) jakichkolwiek pieniędzy,
6. W dniu 09.08.2006 r., w W., zawarł z **T. G.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której to umowy pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **147.250,00 zł**, nie uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) jakichkolwiek pieniędzy,
7. W dniu 09.06.2006 r. zawarł z **P. L.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **700.591,56 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w nieustalonej wysokości
8. W dniu 16.08.2006 r., w W., zawarł z **K. Z. (1)** i **K. Z. (2)**, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której to umowy pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **1.394.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie do rąk M. S. (1) pieniądze w kwocie **30.000,00 zł**,
9. W dniu 17.08.2006 r., w W., zawarł z **J. J. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której to umowy pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **1.434.790,00 zł**, uiszczając ostatecznie do rąk M. S. (1) pieniądze w kwocie **70.000,00 zł**,
10. W dniu 08.09.2006 r. oraz w dniu 17.10.2006 r., w W. zawarł z **J. C. i M. C. (2)** dwie umowy przelewu wierzytelności, na podstawie których to umów pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **260.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie do rąk M. S. (1) pieniądze w kwocie **1.500,00 zł**,
11. W dniu 27.10.2006 r. w W., zawarł z **Z. Z.** umowę przelewu wierzytelności na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniądze w łącznej wysokości **22.500,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w nieustalonej wysokości,
12. W dniu 25.11.2006 r. zawarł z **T. R. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **608.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w kwocie **60.000,00 zł**,
13. W dniu 11.12.2006 r., w K., zawarł z **W. S.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **183.621,00 zł**, nie uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) jakichkolwiek pieniędzy,

14. W dniu 25.01.2007 r. zawarł z **K. R. (1) i T. R. (2)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **410.717,50 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w nieustalonej wysokości,

15. w dniu 06.02.2007 r. oraz w dniu 04.04.2007 r., w W. zawarł z **L. Z.** umowy przelewu wierzytelności, na podstawie których pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **215.645,50 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w kwocie nie większej niż **15.000,00 zł**,

16. W dniu 08.02.2007 r., w W. zawarł z **H. K. i M. K.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **24.409,00 zł**, uiszczając ostatecznie do rąk M. S. (1) pieniądze w kwocie **2.600,00 zł**,

17. W dniu 08.02.2007 r., w W. zawarł z **W. K. (1) i J. K.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do uiszczenia na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **15.450,00 zł**, uiszczając ostatecznie do rąk M. S. (1) pieniądze w kwocie **1.545,00 zł**, które jednak, w związku z żądaniem pokrzywdzonej, zostały jej zwrócone,

18. W dniu 23.02.2007 r., w W. zawarł z **E. K. (1)**, działającą w imieniu i na rzecz D. K. umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **6.943,37 zł**, uiszczając ostatecznie do rąk M. S. (1) pieniądze w kwocie **7.000,00 zł**,

19. W dniu 17.04.2007 r., w W. zawarł z **M. P. (1)** umowę przelewu wierzytelności na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **5.000.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w kwocie **10.000,00 zł**,

20. W dniu 25.04.2007 r., w W. zawarł z **D. O. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w wysokości **3.911,00 zł**, nie uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) jakichkolwiek pieniędzy,

21. W dniu 23.05.2007 r., w W. zawarł z **P. W.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **30.500,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w kwocie **3.500,00 zł**,

22. W dniu 28.06.2007 r., w W. zawarł ze **Z. C. i S. C.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1), działającego jako prezes zarządu P. C. S.. z o.o. z siedzibą w W. pieniędzy w łącznej wysokości **1.114.080,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **55.704,00 zł**,

23. W dniu 03.08.2007 r., W. zawarł z **A. M. i K. M.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **407.208,00 zł**, nie uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) jakichkolwiek pieniędzy,

24. W dniu 23.08.2007 r., w W. zawarł z **A. Z.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **30.000,00 zł**, nie uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) jakichkolwiek pieniędzy,

25. W dniu 08.10.2007 r., w W. zawarł z **H. L. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **246.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w kwocie **800,00 zł**,

26. W dniu 23.12.2007 r., w W. P. zawarł z **M. S. (2) i E. S. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **8.487,02 zł**, uiszczając ostatecznie do rąk M. S. (1) pieniądze w kwocie **1.000,00 zł**,

27. W dokładnie nieustalonym czasie, nie później niż w dniu 31.12.2007 r., w K. zawarł z **M. M. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w dokładnie nieustalonej wysokości, w kwocie nie mniejszej niż **8.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1), za pośrednictwem L. P. (1) pieniądze w dokładnie nieustalonej kwocie, nie mniejszej niż **8.000,00 zł**,

28. W dniu 28.02.2008 r., w W. zawarł z **Z. K.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **675.546,00 zł**, nie uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) jakichkolwiek pieniędzy,

29. W dniu 13.08.2008 r., w W. zawarł z **B. R.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **57.801,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **5.780,10 zł**, do rąk M. S. (1), przy czym miesięczne raty z tytułu zawartej umowy miały być wpłacane na konto w banku (...) S.A. o numerze (...),

30. W dniu 27.11.2008 r., w Z. zawarł z **W. P.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w nieustalonej dokładnie wysokości, w kwocie nie mniejszej niż **9.600,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **9.600,00 zł**,

31. W dniu 03.09.2009 r., w Z. zawarł z **J. D. (1)**, działającym w imieniu i na rzecz spółki (...) - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ż. oraz prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Produkcyjno - Usługowo - Handlowy (...) z siedzibą w Ż. umowy przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona spółka i (...) zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w kwocie **2.000.0000,00 zł**, nie uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) jakichkolwiek pieniędzy;

32. W dniu 15.02.2010 r., w miejscowości Z. zawarł z **B. H., N. H.** oraz **K. K. (2)** umowy przelewu wierzytelności, na podstawie których to umów pokrzywdzona B. H. zobowiązana była do uiszczenia na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **68.923,07 zł**, nie uiszczając ostatecznie jakichkolwiek pieniędzy,

33. W dniu 19.04.2010 r., w W., działając jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. zawarł z **M. B. (1)** działającym jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której to umowy pokrzywdzona spółka zobowiązana była do uiszczenia na rzecz (...) Sp. z o.o. lub M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **42.400,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w kwocie **8.500,00 zł**, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o.,

34. W dniu 3.12.2010 r., w Kancelarii notarialnej w W. zawarł z **T. S.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której to umowy małżonkowie T. S. i P. S. zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniądze w dokładnie nieustalonej kwocie, nie mniejszej niż **25.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1), w trzech transzach pieniądze w łącznej wysokości **25.000,00 zł**, czym działał na szkodę T. S. i P. S.

35. W dniu 4.05.2011 r., w P. zawarł z **K. A. i T. A.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której to umowy pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w kwocie **159.222,01 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1), pieniądze w łącznej wysokości **16.220,00 zł**, czym działał na szkodę K. i T. A., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 15.10.2002 r., w sprawie II K 911/01, za popełnienie przestępstwa podobnego,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

II. W okresie od 12.03.2007 r. do 16.07.2008 r., w W. i w K., działając wspólnie i w porozumieniu z B. K., w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wskazanych poniżej pokrzywdzonych, wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją

i zawierając z pokrzywdzonymi umowy przelewu przedmiotowych wierzytelności, na podstawie których to umów pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej kwocie co najmniej 14.997.913,84 zł doprowadzając ostatecznie pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej wysokości nie mniejszej niż 777.911,68 zł posługując się przy tym uprzednio podrobioną opinią prawną sporządzoną przez adw. J. B. (1), adw. A. W. (1), w konsultacji z adw. M. J. (2), na której to opinii dopisano jako współautora W. Ś., jak również dokonano ingerencji w treść opinii poprzez zmianę części I opinii i przerobienie części II opinii a nadto opieczętowano każdą stronę opinii podrobionymi pieczęciami o treści adw. J. B. (1), czym działał na szkodę J. B. (1), A. W. (1), M. J. (2) oraz wskazanych poniżej pokrzywdzonych i tak:

1. W dniu 32.02.2007 r. oraz w dniu 23.04.2007 r. w W. zawarł z **A. J. (1)** dwie umowy przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **29.000,00 zł** uiszczając ostatecznie z tytułu obu umów pieniądze w kwocie **5.500,00 zł** przy czym pieniądze w kwocie 3.000,00 zł wpłacił do rąk B. K., a pieniądze w kwocie 2.500,00 zł wpłacił do rąk M. S. (1);

2. W dniu 12.03.2007 r. w W. zawarł z **G. i P. B. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **114.050,00 zł** uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **6.000,00 zł** przy czym pieniądze w kwocie 5.500,00 zł wpłacili do rąk M. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 500 zł na konto bankowe w banku (...) S.A. (...) należące do B. K.;

3. W dniu 29.03.2007 r. oraz w dniu 01.10.2007 r. w W. zawarł z **E. F.** dwie umowy przelewu wierzytelności, na podstawie których pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **198.929,00 zł** oraz w dniu 16.04.2007 r. zawarł z E. F. umowę przelewu wierzytelności na podstawie której E. F. działając we własnym imieniu i na rzecz B. Ł. (1) zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **28.000,00 zł** uiszczając ostatecznie z tytułu trzech umów pieniądze w łącznej wysokości **70.954,00 zł** przy czym pieniądze w kwocie 15.194,00 zł pokrzywdzona uiszczyła do rąk M. S. (1), 32.754,00 zł pokrzywdzona wpłaciła do rąk B. S. (1), pieniądze w kwocie 33.200,00 zł uiszczyła na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), należące do B. K., natomiast pieniądze w kwocie 5.000 zł uiszczyła na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), czym działał na szkodę E. F. i B. Ł. (1);

4. W dniu 23.04.2007 r. w W. zawarł z **A. K. (1) i J. D. (2)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w wysokości **60.919,00 zł** uiszczając ostatecznie do rąk B. K. pieniądze w kwocie **6.100,00 zł**;

5. W dniu 23.04.2007 r., w W. zawarł z **M. P. (2) i J. P. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w wysokości **170.163,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie nie mniejszej niż **5.760,00 zł**, które wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...) (...) (...), należące do B. K.,

6. W dniu 23.04.2007 r., w W. zawarł z **J. P. (2)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do uiszczenia na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **38.988,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **10.180,00 zł**, przy czym pieniądze w kwocie 2.400,00 zł wpłaciła na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), należące do B. K.,

7. W dniu 12.03.2007 r., w W. zawarł z **E. S. (2)**, działającą we własnym imieniu oraz na rzecz syna D. S. (2) i męża A. S. (1) umowę przelewu wierzytelności na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **856.092,00 zł**, oraz w dniu 26.04.2007 r. zawarła z E. S. (2), działającą we własnym imieniu oraz na rzecz męża A. S. (1) umowę przelewu wierzytelności na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **39.884,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **5.500,00 zł**, przy czym pieniądze w wysokości 1.500,00 zł wpłacone zostały do rąk M. S. (1) a pieniądze w kwocie 4.000,00 zł wpłacone zostały przez D. S. (2) na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), należące do B. K.,

8. W dniu 28.03.2007 r., w W. zawarł z **A. D. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **641.140,50 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **6.514,00 zł**, które wpłaciła do rąk B. K.,

9. W dniu 04.04.2007 r., w W. zawarł z **M. M. (2)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **175.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **20.125,00 zł**, przy czym 17.500,00 zł zapłaciła gotówką do rąk M. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 2.625,00 zł wpłaciła na rachunek bankowy w banku (...) S.A. o numerze (...), należący do B. K.,

10. W dniu 06.04.2007 r. oraz w dniu 27.04.2007 r., w W. zawarł z **J. Z. (1)** dwie umowy przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **236.446 zł**, uiszczając ostatecznie, z tytułu obu umów pieniądze w łącznej kwocie **74.792,80 zł** przy czym kwotę 25.000,00 zł wpłacił do rąk M. S. (1), pieniądze w kwocie 46.888,22zł wpłacił na rachunek w banku (...) S.A. o numerze (...), należący do B. K., natomiast pieniądze w kwocie 2.904,58 zł wpłacił na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.

11. W dniu 06.04.2007 r. oraz w dniu 11.04.2007 r., w W. zawarł z **K. Z. (3)** dwie umowy przelewu wierzytelności, na podstawie których pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **205.750,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **59.405,20 zł**, przy czym kwotę 20.000,00 zł wpłaciła do rąk M. S. (1), pieniądze w kwocie 38.405,20 zł wpłaciła na rachunek w banku (...) S.A. o numerze (...), należący do B. K., natomiast pieniądze w kwocie 1.000,00 zł wpłaciła na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.

12. W dniu 15.05.2007 r., w W. zawarł z **D. S. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **116.258,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **7.100,00 zł**, przy czym 5.000,00 zł zapłaciła do rąk M. S. (1), natomiast pieniądze w wysokości 2.100,00 zł wpłaciła na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), należące do B. K.,

13. W dniu 10.07.2007 r., w W. zawarł z **A. K. (2) i E. K. (2)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **258.600,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **36.860 zł**, przy czym pieniądze w kwocie 9.000,00 zł wpłacone zostały do rąk B. K., natomiast pieniądze w kwocie 27.860,00 zł wpłacone zostały na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), należące do B. K.,

14. W dniu 23.07.2007 r., w W. zawarł z **M. G.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **1.800.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **2.000,00 zł**, przy czym spłaty rat miała dokonywać na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), należące do B. K.,

15. W dniu 24.09.2007 r. , w W. zawarł z **A. P. (1)**, działającym jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona spółka zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **1.847.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w łącznej kwocie **150.000,00 zł**, przy czym 5.000 zł A. P. (1) przekazał za pośrednictwem A. C. do rąk M. S. (1) a pieniądze w kwocie 145.000,00 zł wpłacone zostały na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K., czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o.

16. W dniu 26.10.2007 r., w W. zawarł z **A. W. (2)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **308.700,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **49.420,00 zł**, które to pieniądze wpłacane były przez pokrzywdzonego lub za pośrednictwem L. P. (1) na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.,

17. w dniu 05.11.2007 r., w W. zawarł z **M. J. (1)**, prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U (...) z siedzibą w B. umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **44.192,00 zł**, na rzecz M. S. (1) pieniądze w kwocie **2.104,00 zł**, na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.

18. W dniu 11.12.2007 r., w dniu 08.05.2008 r. oraz w dniu 09.07.2008 r., w W. zawarł z **L. P. (1)** trzy umowy przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **957.107,00 zł**, uiszczając ostatecznie, z tytułu trzech umów pieniądze w łącznej kwocie **40.376,34 zł**, które to pieniądze wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.

19. W dniu 17.01.2008 r. oraz w dniu 16.02.2008 r., w W. zawarł z **B. T.** dwie umowy przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **76.231,00 zł**, uiszczając ostatecznie, z tytułu obu umów pieniądze w łącznej kwocie **7.824,00 zł**, które to pieniądze wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.

20. W dniu 16.02.2008 r., w W. zawarł z **D. R. (1)**, działającym jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona spółka zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **443.368,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w wysokości **52.878,00 zł**, które to pieniądze wpłacane były przez M. R., żonę D. R. (1), na konto banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.

21. W dniu 11.03.2008 r., w K. zawarł z **Z. O. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) nieustalonej dokładnie kwoty, nie mniejszej niż **7.613.34 zł** uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **7.613.34 zł**, które wpłacane były na konto w banku (...) SA o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiadała B. K.,

22. W dokładnie nieustalonym miejscu i czasie, nie później niż w dniu 20.03.2008 r. zawarł z **K. K. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **9.000,00 zł** uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **1665,00 zł**, które wpłacone były na konto w banku (...) SA o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiadała B. K.,

23. W dniu 12.06.2008 r. w W. zawarł z **K. G. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **238.080,00 zł** uiszczając ostatecznie **6.000 zł** przy czym pieniądze te wpłacone zostały przez jego ojca S. G. (1) na konto w banku (...) SA o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiadała B. K.,

24. W dniu 12.06.2008 r. w W. zawarł z **S. G. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **530.400,00 zł** uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **22.000 zł** tytułem własnej umowy oraz umowy zawartej przez jego syna K. G. (1), które to pieniądze wpłacane były na konto w banku (...) SA o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiadała B. K.,

25. W dniu 12.06.2008 r. w K. zawarł z **K. G. (2)** działającą jako prezes zarządu Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona spółka zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **32.072,00 zł** uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w łącznej kwocie **3.240,00 zł**, przy czym wpłaty dokonano na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiadała B. K.,

26. W dniu od 19.06.2008 r., w dniu 21.06.2008 r. oraz w dniu 16.07.2008 r. w W. zawarł z **A. K. (3)** trzy umowy przelewu wierzytelności na podstawie których pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **5.610.000,00 zł** uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **124.000,00 zł** przy czym

wpłaty dokonywane były do rąk M. S. (1), natomiast wpłata w wysokości 25.000,00 zł dokonana została na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiadała B. K.,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 15.10.2002 r., w sprawie II K 911/01, za popełnienie przestępstwa podobnego.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

III. W dniu 23.04.2010 r., w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., wspólnie i w porozumieniu z J. P. (3), działającym jako pełnomocnik ww. spółki, na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez M. S. (1) doprowadził **J. R. i G. S. (1)**, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, w ten sposób, że J. P. (3) zawarł z J. R., działającym na rzecz (...) spółka Jawna z siedzibą w M. oraz G. S. (2), prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...), (...) dwie umowy przelewu wierzytelności, podpisane w imieniu (...) Sp. z o.o. przez J. P. (3), na podstawie których J. R. i G. S. (2) zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości nie mniejszej niż **62.000,00 zł**, płatnych na konto bankowe (...) Sp. z o.o. o numerze (...) w (...) Bank S.A., uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie nie mniejszej niż **7.000,00 zł** na rachunek bankowy o numerze (...), prowadzony w bank (...) S.A. na rzecz J. P. (3), posługując się przy tym uprzednio przerobioną opinią prawną, sporządzoną przez adw. J. B. (1), adw. A. W. (1), w konsultacji z adw. M. J. (2), na której to opinii dopisano jako współautora W. Ś., jak również dokonano ingerencji w treść opinii poprzez zmianę części I opinii i przerobienie części II opinii a nadto opieczetowano każdą stronę opinii podrobionymi pieczęciami o treści adw. J. B. (1), czym działał na szkodę J. B. (1), A. W. (1), M. J. (2) oraz J. R. i G. S. (2), poprzez zmianę części I opinii i przerobienie części II opinii a nadto opieczetowano każdą stronę opinii podrobionymi pieczęciami o treści adw. J. B. (1), czym działał na szkodę J. B. (1), A. W. (1), M. J. (2) oraz J. R. i G. S. (2), ***tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.***

B. S. (1) (dawniej K.) została oskarżona o to, że:

W okresie od 12.03.2007 r. do 16.07.2008 r., w W. i w K., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), w krótkich odstępach czasu, z góry powzięty zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wskazanych poniżej pokrzywdzonych, wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania M. S. (1) względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją i doprowadzając do zawarcia z pokrzywdzonymi przez M. S. (1) umów przelewu przedmiotowych wierzytelności, na podstawie których to umów pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej kwocie co najmniej 14.997.913,84 zł doprowadzając ostatecznie pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej wysokości nie mniejszej niż 777.911,68 zł, przy zawarciu których to umów M. S. (1) posługiwał się uprzednio przerobioną opinią prawną, sporządzoną przez adw. J. B. (1), adw. A. W. (1), w konsultacji z adw. M. J. (2), na której to opinii dopisano jako współautora W. Ś., jak również dokonano ingerencji w treść opinii poprzez zmianę części I opinii i przerobienie części II opinii, a nadto opieczetowano każdą stronę opinii podrobionymi pieczęciami o treści adw. J. B. (1), oraz uprzednio przerobioną opinią prawną, sporządzoną przez adw. A. S. (2), w której to opinii dokonano ingerencji w jej treść, czym działali na szkodę J. B. (1), A. W. (1), M. J. (2) i A. S. (2) oraz wskazanych poniżej pokrzywdzonych i tak:

1. W dniu 23.02.2007 r. oraz w dniu 23.04.2007 r., w W., M. S. (1) zawarł z **A. J. (1)** dwie umowy przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości 29.000,00 zł, uiszczając ostatecznie, z tytułu obu umów pieniądze w kwocie 5.500,00 zł., przy czym pieniądze w kwocie 3.000,00 zł wpłacił do rąk B. K. a pieniądze w kwocie 2.500,00 zł wpłacił do rąk M. S. (1),

2. W dniu 12.03.2007 r., w W., M. S. (1) zawarł z **G. i P. B. (1)**, w W. umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do uiszczenia na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **114.050,00 zł**,

uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **6.000,00 zł**, przy czym 5.500,00 zł zapłacili do rąk M. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 500 zł na konto bankowe w banku (...) S.A. (...), należące do B. K.,

3. W dniu 29.03.2007 r. oraz w dniu 01.10.2007 r., w W., M. S. (1) zawarł z **E. F.** dwie umowy przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **198.929,00 zł**, oraz w dniu 16.04.2007 r. zawarł z E. F. umowę przelewu wierzytelności na podstawie której E. F., działając we własnym imieniu i na rzecz B. Ł. (1), zobowiązana była do uiszczenia na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **28.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie, z tytułu trzech umów pieniądze w łącznej wysokości **70.954,00 zł**, przy czym pieniądze w kwocie 15.194,00 zł pokrzywdzona uiszczała do rąk M. S. (1), 32.754,00 zł pokrzywdzona wpłaciła do rąk B. K., pieniądze w kwocie 33.200,00 zł uiszczała na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), należące do B. K., natomiast pieniądze w kwocie 5.000,00 zł uiszczała na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), czym działał na szkodę E. F. i B. Ł. (1)

4. W dniu 23.04.2007 r., w W., M. S. (1) zawarł z **A. K. (1) i J. D. (2)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w wysokości **60.919,00 zł**, uiszczając ostatecznie do rąk B. K. pieniądze w kwocie **6.100,00 zł**,

5. W dniu 23.04.2007 r., w W., M. S. (1) zawarł z **M. P. (2) i J. P. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w wysokości **170.163,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie nie mniejszej niż **5.760,00 zł**, które wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), należące do B. K.,

6. W dniu 23.04.2007 r., w W., M. S. (1) zawarł z **J. P. (2)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do uiszczenia na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **38.988,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **10.180,00 zł**, przy czym pieniądze w kwocie 2.400,00 zł wpłaciła na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), należące do B. K.,

7. W dniu 12.03.2007 r., w W., M. S. (1) zawarł z **E. S. (2)**, działającą we własnym imieniu oraz na rzecz syna D. S. (2) i męża A. S. (1) umowę przelewu wierzytelności na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **856.092,00 zł**, oraz w dniu 26.04.2007 r. zawarła z E. S. (2), działającą we własnym imieniu oraz na rzecz męża A. S. (1) umowę przelewu wierzytelności na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **39.884,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **5.500,00 zł**, przy czym pieniądze w wysokości 1.500,00 zł wpłacone zostały do rąk M. S. (1) a pieniądze w kwocie 4.000,00 zł wpłacone zostały przez D. S. (2) na konto na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), należące do B. K.,

8. W dniu 28.03.2007 r., w W., M. S. (1) zawarł z **A. D. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **641.140,50 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **6.514,00 zł**, przy czym 6.114,00 zł wpłaciła do rąk B. K.,

9. W dniu 04.04.2007 r., w W., M. S. (1) zawarł z **M. M. (2)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **175.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **20.125,00 zł**, przy czym 17.500,00 zł zapłaciła gotówką do rąk M. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 2.625,00 zł wpłaciła na rachunek bankowy w banku (...) S.A. o numerze (...), należący do B. K.,

10. W dniu 06.04.2007 r. oraz w dniu 27.04.2007 r., w W. M. S. (1) zawarł z **J. Z. (1)** dwie umowy przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **236.446,00 zł**, uiszczając ostatecznie, z tytułu obu umów pieniądze w łącznej kwocie **74.792,80 zł** przy czym kwotę 25.000,00 zł wpłacił do rąk M. S. (1), pieniądze w kwocie 46.888,22 zł wpłacił na rachunek w banku (...)

S.A. o numerze (...), należący do B. K., natomiast pieniądze w kwocie 2.904,58 zł wpłacił na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.

11. W dniu 06.04.2007 r. oraz w dniu 11.04.2007 r., w W., M. S. (1) zawarł z **K. Z. (3)** dwie umowy przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **205.750,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **59.405,20 zł** przy czym kwotę 20.000,00 zł wpłaciła do rąk M. S. (1), pieniądze w kwocie 38.405,20 zł wpłaciła na rachunek w banku (...) S.A. o numerze (...), należący do B. K., natomiast pieniądze w kwocie 1.000,00 zł wpłaciła na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.

12. W dniu 15.05.2007 r., w W., M. S. (1) zawarł z **D. S. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **116.258,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **7.100,00 zł**, przy czym 5.000,00 zł zapłaciła do rąk M. S. (1), natomiast pieniądze w wysokości 2.100,00 zł wpłaciła na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), należące do B. K.

13. W dniu 10.07.2007 r., w W., M. S. (1) zawarł z **A. K. (2) i E. K. (2)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **258.600,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **36.860,00 zł**, przy czym pieniądze w kwocie 9.000,00 zł wpłacone zostały do rąk B. K., natomiast pieniądze w kwocie 27.860,00 zł wpłacone zostały na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), należące do B. K.,

14. W dniu 23.07.2007 r., w W., M. S. (1) zawarł z **M. G.** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **1.800.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **2.000,00 zł**, przy czym spłaty rat miała dokonywać na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), należące do B. K.,

15. W dniu 24.09.2007 r., w W., M. S. (1) zawarł z **A. P. (1)**, działającym jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona spółka zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **1.847.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w łącznej kwocie **150.000,00 zł**, przy czym 5.000 zł A. P. (1) przekazał za pośrednictwem A. C. do rąk M. S. (1) a pieniądze w kwocie 145.000,00 zł wpłacone zostały na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K., czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o.

16. W dniu 26.10.2007 r., w W., M. S. (1) zawarł z **A. W. (2)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **308.700,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **49.420,00 zł**, które to pieniądze wpłacane były przez pokrzywdzonego lub za pośrednictwem L. P. (1) na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.,

17. W dniu 11.12.2007 r., w dniu 08.05.2008 r. oraz w dniu 09.07.2008 r., w W., M. S. (1) zawarł z **L. P. (1)** trzy umowy przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **957.107,00 zł**, uiszczając ostatecznie, z tytułu trzech umów pieniądze w łącznej kwocie **40.376,34 zł**, które to pieniądze wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.

18. W dniu 17.01.2008 r. oraz w dniu 16.02.2008 r., w W., M. S. (1) zawarł z **B. T.** dwie umowy przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **76.231,00 zł**, uiszczając ostatecznie, z tytułu obu umów pieniądze w łącznej kwocie **7.824,00 zł**, które to pieniądze wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.

19. W dniu 16.02.2008 r., w K., M. S. (1) zawarł z **D. R. (1)**, działającym jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona spółka zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1)

pieniędzy w łącznej wysokości **443.368,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w wysokości **52.878,00 zł**, które to pieniądze wpłacane były przez M. R., żonę D. R. (1), na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.

20. W dniu 11.03.2008 r., w K., M. S. (1) zawarł z **Z. O. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) nieustalonej dokładnie kwoty, nie mniejszej niż **7.613,34 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **7.613,34 zł**, które wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.,

21. W dokładnie nieustalonym miejscu i czasie, nie później niż w dniu 20.03.2008 r. M. S. (1) zawarł z **K. K. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **9.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **1.665,00 zł**, które wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.,

22. W dniu 12.06.2008 r., w W., M. S. (1) zawarł z **K. G. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **238.080,00 zł**, uiszczając ostatecznie **6.000,00 zł**, przy czym pieniądze te wpłacone zostały przez jego ojca S. G. (1), na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.

23. W dniu 12.06.2008 r., w W., M. S. (1) zawarł z **S. G. (1)** umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **530.400,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **22.000,00 zł**, tytułem własnej umowy oraz umowy zawartej przez jego syna K. G. (1), które to pieniądze wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.,

24. W dniu 12.06.2008 r., w K., M. S. (1) zawarł z **K. G. (2)**, działającą jako prezes zarządu Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **32.272,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w łącznej kwocie **3.240,00 zł**, przy czym wpłaty dokonano na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.,

25. W okresie od 19.06.2008 r., w dniu 21.06.2008 r. oraz w dniu 16.07.2008 r., w W., M. S. (1) zawarł z **A. K. (3)** trzy umowy przelewu wierzytelności, na podstawie których pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **5.610.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **124.000,00 zł**, przy czym wpłaty dokonywane były do rąk M. S. (1), natomiast wpłata w wysokości 25.000,00 zł dokonana została na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. K.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

Sąd Okręgowy w Warszawie, wyrokiem z dnia 7 lutego 2014 r. orzekł:

I. oskarżonego **M. S. (1)** w ramach czynów zarzucanych mu aktem oskarżenia w pkt. I, II, III uznał za winnego tego, że w okresie od 04.05.2006 r. do 04.05.2011 r., z tym że w okresie od 12.03.2007 r. do 16.07.2008 r. działając także wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), zaś w dniu 23.04.2010 r. wspólnie i w porozumieniu z J. P. (3), w W., w K., w Z., W. P., P., Z., Z. działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził wskazanych poniżej pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 1.157.584,65 zł, a usiłował doprowadzić wskazanych poniżej pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie co najmniej 42.924.800,34 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec niedokonania wpłaty przez pokrzywdzonych, wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją i zawierając z pokrzywdzonymi umowy przelewu przedmiotowych wierzytelności, na podstawie których to umów pokrzywdzeni zobowiązani byli do

zapłaty na jego rzecz pieniędzy, posługując się przy tym uprzednio przerobioną opinią prawną, sporządzoną przez adw. J. B. (1), adw. A. W. (1), w konsultacji z prof. M. J. (2), na której to opinii dopisano jako współautora W. Ś., jak również dokonano ingerencji w treść opinii poprzez dodanie części I opinii i przerobienie części II opinii, a nadto opieczętowano każdą stronę opinii podrobionymi pieczęciami o treści "adw. J. B. (1)", czym działał na szkodę wskazanych poniżej pokrzywdzonych, w ten sposób, że:

- w dniu 04.05.2006 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić **S. D.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której to umowy pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **461.252,74 zł**, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec nieuiszczenia przez S. D. ostatecznie na jego rzecz jakichkolwiek pieniędzy,

- w dniu 30.05.2006 r. i w dniu 20.06.2006 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić **B. C.** i **M. C. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nimi dwie umowy przelewu wierzytelności wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których to umów pokrzywdzeni zobowiązani byli do uiszczenia na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **14.250,00 zł**, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec nieuiszczenia przez pokrzywdzonych ostatecznie na jego rzecz jakichkolwiek pieniędzy,

- w dniu 20.06.2006 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić **M. C. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której to umowy pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **3.250,00 zł**, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec nieuiszczenia ostatecznie przez pokrzywdzoną na jego rzecz jakichkolwiek pieniędzy,

- w dniu 26.06.2006 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **T. T. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której to umowy pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **32.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie na jego rzecz pieniądze w kwocie **30.200,00 zł**, przy czym 15.000,00 zł uiszczył do rąk M. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 15.200,00 wpłacił na konto bankowe o numerze (...) należące do B. C.,

- w 28.07.2006 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić **T. H. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której to umowy pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **12.500.000,00 zł**, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec nieuiszczenia ostatecznie na jego rzecz przez pokrzywdzoną jakichkolwiek pieniędzy,

- w dniu 09.08.2006 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić **T. G.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której to umowy pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **147.250,00 zł**, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec nieuiszczenia ostatecznie na jego rzecz przez pokrzywdzonego jakichkolwiek pieniędzy,

- w dniu 16.08.2006 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **K. Z. (1)** i **K. Z. (2)** prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nimi umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem

Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której to umowy pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **1.394.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie do jego rąk pieniądze w kwocie **30.000,00 zł**,

- w dniu 17.08.2006 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **J. J. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której to umowy pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **1.434.790,00 zł**, uiszczając ostatecznie do rąk M. S. (1) pieniądze w kwocie **70.000,00 zł**,

- w dniu 08.09.2006 r. oraz w dniu 17.10.2006 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **J. C. i M. C. (2)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że zawarł z nimi dwie umowy przelewu wierzytelności wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których to umów pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **260.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie do jego rąk pieniądze w kwocie **1.500,00 zł**,

- w dniu 27.10.2006 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić **Z. Z.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności, wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której to umowy pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **22.500 zł**, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec nieuiszczenia ostatecznie na jego rzecz przez pokrzywdzonego jakichkolwiek pieniędzy,

- w dniu 25.11.2006 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **T. R. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **608.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie na jego rzecz pieniądze w kwocie **60.000,00 zł**,

- w dniu 11.12.2006 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić **W. S.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **183.621,00 zł**, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec nieuiszczenia na jego rzecz ostatecznie przez pokrzywdzonego jakichkolwiek pieniędzy,

- w dniu 25.01.2007 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **K. R. (1) i T. R. (2)** w ten sposób, że zawarł z nimi umowę przelewu wierzytelności, wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **410.717,50 zł**, uiszczając na jego rzecz pieniądze w nieustalonej wysokości,

- w dniu 06.02.2007 r. oraz w dniu 04.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **L. Z.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowy przelewu wierzytelności, wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **215.645,50 zł**, uiszczając ostatecznie na jego rzecz pieniądze w kwocie nie mniejszej niż **15.000,00 zł**,

- w dniu 08.02.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **H. K. i M. K.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nimi umowę przelewu wierzytelności wprowadzając

ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której byli oni zobowiązani do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **24.409,00 zł**, uiszczając ostatecznie do jego rąk pieniądze w kwocie **2.600,00 zł**,

- w dniu 08.02.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **W. K. (1) i J. K.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nimi umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do uiszczenia na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **15.450,00 zł**, uiszczając ostatecznie do jego rąk pieniądze w kwocie **1.545,00 zł**, które jednak w związku z żądaniem pokrzywdzonej zostały jej zwrócone,

- w dniu 23.02.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **E. K. (1)** działającą w imieniu i na rzecz D. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **6.943,37 zł**, uiszczając ostatecznie do jego rąk pieniądze w powyższej kwocie,

- w dniu 17.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **M. P. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **5.000.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie na jego rzecz pieniądze w kwocie **10.000,00 zł**,

- w dniu 25.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić **D. O. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w wysokości **3.911,00 zł**, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec nieuiszczenia przez pokrzywdzonego ostatecznie na jego rzecz jakichkolwiek pieniędzy,

- w dniu 23.05.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **P. W.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **30.500,00 zł**, uiszczając ostatecznie na jego rzecz pieniądze w kwocie **3.500,00 zł**,

- w dniu 28.06.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **Z. C.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **1.114.080,00 zł**, uiszczając ostatecznie na jego rzecz pieniądze w kwocie **55.704,00 zł**,

- w dniu 03.08.2007 r. W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić **A. M. i K. M.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że zawarł z nimi umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **407.208,00 zł**, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec nieuiszczenia ostatecznie przez pokrzywdzonych na jego rzecz jakichkolwiek pieniędzy,

- w dniu 23.08.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić **A. Z.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w

rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **30.000,00 zł**, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec nieuiszczenia ostatecznie przez pokrzywdzoną na jego rzecz jakichkolwiek pieniędzy,

- w dniu 08.10.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **H. L. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **246.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie na jego rzecz pieniądze w kwocie **800,00 zł**.

- w dniu 23.12.2006 r. w W. P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **M. S. (2) i E. S. (1)** w ten sposób, że zawarł z nimi umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości 8.487,02 zł, uiszczając ostatecznie do jego rąk pieniądze w kwocie 1.000,00 zł,

- w dokładnie nieustalonym czasie, nie później niż w dniu 31.12.2007 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **M. M. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w dokładnie nieustalonej wysokości, w kwocie nie mniejszej niż **8.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie na jego rzecz za pośrednictwem L. P. (1) pieniądze w dokładnie nieustalanej kwocie, nie mniejszej niż **8.000,00 zł**,

- w dniu 28.02.2008 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić **Z. K.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **675.546,00 zł**, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec nieuiszczenia przez pokrzywdzonego na jego rzecz jakichkolwiek pieniędzy,

- w dniu 13.08.2008 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **B. R.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **57.801,00 zł**, uiszczając ostatecznie do jego rąk pieniądze w łącznej wysokości **5.800,00 zł**, przy czym miesięczne raty z tytułu zawartej umowy miały być wpłacane na konto w banku (...) S.A. o numerze (...),

- w dniu 27.11.2008 r. w Z. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **W. P.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w nieustalonej dokładnie wysokości, w kwocie nie mniejszej niż **9.600,00 zł**, uiszczając ostatecznie, pieniądze w kwocie **9.600,00 zł**

- w dniu 03.09.2009 r. w Z. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić **J. D. (1)**, działającego w imieniu i na rzecz spółki (...) - Y. S.. z o.o. z siedzibą w Ż. oraz prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Produkcyjno - Usługowo - Handlowy (...) z siedzibą w Ż. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności, wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona spółka i (...) zobowiązani był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w kwocie

2.000.0000,00 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec nieuiszczenia ostatecznie na jego rzecz jakichkolwiek pieniędzy,

- w dniu 15.02.2010 r. w miejscowości Z. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić **B. H., N. H. oraz K. K. (2)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nimi umowy przelewu wierzytelności wprowadzając je w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których to umów pokrzywdzona B. H. zobowiązana była do uiszczenia na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **68.923,07 zł**, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec nieuiszczenia ostatecznie przez pokrzywdzone jakichkolwiek pieniędzy,

- w dniu 19.04.2010 r., w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **M. B. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że działając jako prezes zarządu (...). z o.o. zawarł z M. B. (1) działającym jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której to umowy pokrzywdzona spółka zobowiązana była do uiszczenia na rzecz (...) Sp. z o.o. lub M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **42.400,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w kwocie **8.500,00 zł**

- w dniu 3.12.2010 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **T. S.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią umowy sprzedaży i przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której to umowy T. S. zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w kwocie **236.800 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1), w trzech transzach pieniądze w łącznej wysokości **25.000,00 zł**,

- w dniu 4.05.2011 r. w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **K. A. i T. A.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nimi umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której to umowy pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w kwocie **159.222,01 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w łącznej wysokości **16.220,00 zł**,

a nadto działając wspólnie i w porozumieniu z **B. K. obecnie S.:**

- w dniu 23.02.2007 r. oraz w dniu 23.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **A. J. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim dwie umowy przelewu wierzytelności, wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **29.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie z tytułu obu umów pieniądze w kwocie **5.500,00 zł**, przy czym pieniądze w kwocie 3.000,00 zł wpłacił do rąk B. S. (1), a pieniądze w kwocie 2.500,00 zł wpłacił do rąk M. S. (1),

- w dniu 12.03.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **G. i P. B. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że zawarł z nimi umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do uiszczenia na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **114.050,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **6.000,00 zł**, przy czym 5.500,00 zł zapłacili do rąk M. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 500 zł na konto bankowe w banku (...) należące do B. S. (1)

- w dniu 29.03.2007 r. oraz w dniu 01.10.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **E. F.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią dwie umowy przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz

M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **198.929,00 zł** oraz w dniu 16.04.2007 r. zawarł z E. F. umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której E. F. działając we własnym imieniu i na rzecz B. Ł. (1) zobowiązana była do uiszczenia na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **28.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie z tytułu trzech umów pieniądze w łącznej wysokości **87 648,00 zł**, przy czym pieniądze w kwocie 15.194,00 zł pokrzywdzona uiszczyła do rąk M. S. (1), 32.754,00 zł pokrzywdzona wpłaciła do rąk B. S. (1), pieniądze w kwocie 34.700,00 zł uiszczyła na konto w banku (...) S.A. o numerze (...) należące do B. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 5.000,00 zł uiszczyła na konto w banku (...) S.A. o numerze (...),

- w dniu 23.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **A. K. (1) i J. D. (2)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nimi dwie umowy przelewu wierzytelności wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w wysokości **60.919,00 zł**, uiszczając ostatecznie do rąk B. S. (1) pieniądze w kwocie **6.100,00 zł**,

- w dniu 23.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **M. P. (2) i J. P. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nimi umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w wysokości **170.163,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie nie mniejszej niż **6.760,00 zł**, które wpłacane były na konto w banku (...) ((...)) S.A. o numerze (...) należące do B. S. (1),

- w dniu 23.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **J. P. (2)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do uiszczenia na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **38.988,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **6.300,00 zł**, przy czym pieniądze w kwocie 1700,00 zł wpłaciła na konto w banku (...) ((...)) S.A. o numerze (...) należące do B. S. (1),

- w dniu 12.03.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **E. S. (2)**, działającą we własnym imieniu oraz na rzecz syna D. S. (2) i męża A. S. (1), do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **856.092,00 zł**, oraz w dniu 26.04.2007 r. zawarł z E. S. (2), działającą we własnym imieniu oraz na rzecz męża A. S. (1) umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **39.884,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **5.500,00 zł**, przy czym pieniądze w wysokości 1.500,00 zł wpłacone zostały do rąk M. S. (1), a pieniądze w kwocie 4.000,00 zł wpłacone zostały przez D. S. (2) na konto w banku (...) ((...)) S.A. o numerze (...) należące do B. S. (1),

- w dniu 28.03.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **A. D. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **641.140,50 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **6.514,00 zł**, które wpłaciła do rąk B. S. (1),

- w dniu 04.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **M. M. (2)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **175.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **20.125,00 zł**, przy czym

17.500,00 zł zapłaciła gotówką do rąk M. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 2.625,00 zł wpłaciła na rachunek bankowy w banku (...) ((...)) S.A. o numerze (...) należący do B. S. (1),

- w dniu 06.04.2007 r. oraz w dniu 23.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **J. Z. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim dwie umowy przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **236.443,00 zł**, uiszczając ostatecznie z tytułu obu umów pieniądze w łącznej kwocie **70.643,40 zł** przy czym kwotę 25.000,00 zł wpłacił do rąk M. S. (1), pieniądze w kwocie 42.738,82 zł wpłacił na rachunek w banku (...) ((...)) S.A. o numerze (...), należący do B. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 2.904,58 zł wpłacił na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 06.04.2007 r. oraz w dniu 11.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **K. Z. (3)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że zawarł z nią dwie umowy przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **256.970,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **59.095,20 zł** przy czym kwotę 20.000,00 zł wpłaciła do rąk M. S. (1), pieniądze w kwocie 38.095,20 zł wpłaciła na rachunek w banku (...) ((...)) S.A. o numerze (...) należący do B. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 1.000,00 zł wpłaciła na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 15.05.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **D. S. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **116.258,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **7.100,00 zł**, przy czym 5.000,00 zł zapłaciła do rąk M. S. (1), natomiast pieniądze w wysokości 2.100,00 zł wpłaciła na konto w banku (...) ((...)) S.A. o numerze (...) należące do B. S. (1),

- w dniu 10.07.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **A. K. (2) i E. K. (2)** w ten sposób, że zawarł z nimi umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **258.600,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **36.860 zł**, przy czym pieniądze w kwocie 9.000,00 zł wpłacone zostały do rąk B. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 27.860,00 zł wpłacone zostały na konto w banku (...) ((...)) S.A. o numerze (...) należące do B. S. (1),

- w dniu 23.07.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **M. G.** w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **1.800.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **2.000,00 zł**, przy czym spłaty rat miała dokonywać na konto w banku (...) ((...)) S.A. o numerze (...) należące do B. S. (1),

- w dniu 24.09.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **A. P. (1)**, działającego jako prezes zarządu A. S. (3). z o.o., w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona spółka zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **1.847.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w łącznej kwocie **150.000,00 zł**, przy czym 5.000 zł A. P. (1) przekazał za

pośrednictwem A. C. do rąk M. S. (1), a pieniądze w kwocie 145.000,00 zł wpłacone zostały na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 26.10.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **A. W. (2)** w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **308.700,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **49.420,00 zł**, które to pieniądze wpłacane były przez pokrzywdzonego lub za pośrednictwem L. P. (1) na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 05.11.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **M. J. (1)**, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U (...) z siedzibą w B. w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **44.192,00 zł**, uiszczając na rzecz M. S. (1) pieniądze w kwocie **2.104,00 zł** na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 11.12.2007 r. i w dniu 08.05.2008 r. oraz w dniu 09.07.2008 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **L. P. (1)**, w ten sposób, że zawarł z nim trzy umowy przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **957.107,00 zł**, uiszczając ostatecznie z tytułu trzech umów pieniądze w łącznej kwocie **45.896,68 zł**, które to pieniądze wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 17.01.2008 r. oraz w dniu 16.02.2008 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **B. T.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią dwie umowy przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **76.231,00 zł**, uiszczając ostatecznie z tytułu obu umów pieniądze w łącznej kwocie **7.624,00 zł**, które to pieniądze wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiadała B. S. (1)

- w dniu 16.02.2008 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **D. R. (1)** działającego jako prezes zarządu (...) S.. z o.o. w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona spółka zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **443.368,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w wysokości **52.878,00 zł**, które to pieniądze wpłacane były przez M. R., żonę D. R. (1), na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 11.03.2008 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **Z. O. (1)** w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) nieustalonej dokładnie kwoty, nie mniejszej niż **3699 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **3699 zł**, które wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dokładnie nieustalonym miejscu i czasie, nie później niż w dniu 20.03.2008 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **K. K. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wprowadzając go w błąd co do faktu

przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, że w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **9.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **1.665,00 zł**, które wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 12.06.2008 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **K. G. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **238.080,00 zł**, uiszczając ostatecznie **6.000,00 zł**, przy czym pieniądze te wpłacone zostały przez jego ojca S. G. (1) na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 12.06.2008 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **S. G. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności, wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **530.400,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **22.000,00 zł**, tytułem własnej umowy oraz umowy zawartej przez jego syna K. G. (1), które to pieniądze wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 12.06.2008 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **K. G. (2)** działającą jako prezes zarządu Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności, wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją na podstawie której pokrzywdzona spółka zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **32.272,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w łącznej kwocie **3.240,00 zł**, przy czym wpłaty dokonano na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 19.06.2008 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **A. K. (3)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim trzy umowy przelewu wierzytelności, wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **5.610.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **124.000,00 zł**, przy czym wpłaty dokonywane były do rąk M. S. (1), natomiast wpłata w wysokości 25.000,00 zł dokonana została na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

wspólnie i w porozumieniu z **J. P. (3)**

- w dniu 23.04.2010 r. jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z J. P. (3) działającym jako pełnomocnik ww. spółki na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez M. S. (1), doprowadził **J. R.**, działającego na rzecz (...) spółka jawna z siedzibą w M. oraz G. S. (2), prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...), (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób że J. P. (3) zawarł z nimi dwie umowy przelewu wierzytelności, wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją podpisane w imieniu (...) Sp. z o.o. przez J. P. (3), na podstawie których J. R. i G. S. (2) zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości nie mniejszej niż **62.000,00 zł**, płatnych na konto bankowe (...) Sp. z o.o. o numerze (...) w (...) Bank S.A., uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie nie mniejszej niż **7.000,00 zł** na rachunek bankowy o numerze (...), prowadzony w bank (...) S.A. na rzecz J. P. (3), a następnie zostały przekazane M. S. (1)

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 15.10.2002 r. w sprawie II K 911/01 za popełnienie podobnego przestępstwa umyślnego, uznając że stanowią one jeden czyn zabroniony tj. za winnego przestępstwa **z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazał go, zaś na podstawie art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk** wymierzył mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

II. oskarżoną **B. S. (1)** w ramach czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia uznał za winną tego, że w okresie od 12.03.2007 r. do 16.07.2008 r. działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1) w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wskazanych poniżej pokrzywdzonych na kwotę co najmniej 788.672,28 zł, a usiłowała doprowadzić ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 15.116.786,50 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła wobec niedokonania wpłaty przez pokrzywdzonych, wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania M. S. (1) względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, w ten sposób, że przyjmowała wpłaty pieniężne, udostępniała swój rachunek bankowy (...) SA o nr (...) ((...) S.A. o numerze (...)) celem dokonywania wpłat przez pokrzywdzonych oraz rozporządzała środkami pieniężnymi wpływającymi na powyższy rachunek bankowy, jak też na rachunek bankowy w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego posiadała pełnomocnictwo w zakresie wypłat, przy czym przy zawarciu umów M. S. (1) posługiwał się uprzednio przerobioną opinią prawną, sporządzoną przez adw. J. B. (1), adw. A. W. (1) w konsultacji z prof. M. J. (2), na której to opinii dopisano jako współautora W. Ś., jak również dokonano ingerencji w treść opinii poprzez dodanie części I opinii i przerobienie części II opinii, a nadto opieczętowano każdą stronę opinii podrobionymi pieczęciami o treści adw. J. B. (1), czym działała na szkodę wskazanych poniżej pokrzywdzonych i tak M. S. (1):

- w dniu 23.02.2007 r. oraz w dniu 23.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **A. J. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim dwie umowy przelewu wierzytelności, wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **29.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie z tytułu obu umów pieniądze w kwocie **5.500,00 zł**, przy czym pieniądze w kwocie 3.000,00 zł wpłacił do rąk B. S. (1), a pieniądze w kwocie 2.500,00 zł wpłacił do rąk M. S. (1),

- w dniu 12.03.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **G. i P. B. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że zawarł z nimi umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do uiszczenia na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **114.050,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **6.000,00 zł**, przy czym 5.500,00 zł zapłacili do rąk M. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 500 zł na konto bankowe w banku (...) ((...) S.A. o numerze (...)) należące do B. S. (1),

- w dniu 29.03.2007 r. oraz w dniu 01.10.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **E. F.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią dwie umowy przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **198.929,00 zł** oraz w dniu 16.04.2007 r. zawarł z E. F. umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której E. F. działając we własnym imieniu i na rzecz B. Ł. (1) zobowiązana była do uiszczenia na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **28.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie z tytułu trzech umów pieniądze w łącznej wysokości **87 648,00 zł**, przy czym pieniądze w kwocie 15.194

zł pokrzywdzona uiszczała do rąk M. S. (1), 32.754,00 zł pokrzywdzona wpłaciła do rąk B. S. (1), pieniądze w kwocie 34.700,00 zł uiszczała na konto w banku (...) S.A. o numerze (...) należące do B. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 5.000,00 zł uiszczała na konto w banku (...) S.A. o numerze (...),

- w dniu 23.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **A. K. (1) i J. D. (2)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nimi dwie umowy przelewu wierzytelności wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w wysokości **60.919,00 zł**, uiszczając ostatecznie do rąk B. S. (1) pieniądze w kwocie **6.100,00 zł**,

- w dniu 23.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **M. P. (2) i J. P. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nimi umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w wysokości **170.163,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie nie mniejszej niż **6.760,00 zł**, które wpłacane były na konto w banku (...) ((...) S.A. o numerze (...)) należące do B. S. (1),

- w dniu 23.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **J. P. (2)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do uiszczenia na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **38.988,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **6300,00 zł**, przy czym pieniądze w kwocie 1700,00 zł wpłaciła na konto w banku (...) ((...) S.A. o numerze (...)) należące do B. S. (1),

- w dniu 12.03.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **E. S. (2)**, działającą we własnym imieniu oraz na rzecz syna D. S. (2) i męża A. S. (1), do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **856.092,00 zł**, oraz w dniu 26.04.2007 r. zawarł z E. S. (2), działającą we własnym imieniu oraz na rzecz męża A. S. (1) umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **39.884,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **5.500,00 zł**, przy czym pieniądze w wysokości 1.500,00 zł wpłacone zostały do rąk M. S. (1), a pieniądze w kwocie 4.000,00 zł wpłacone zostały przez D. S. (2) na konto w banku (...) ((...) S.A. o numerze (...)) należące do B. S. (1),

- w dniu 28.03.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **A. D. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **641.140,50 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **6.514,00 zł**, które wpłaciła do rąk B. S. (1),

- w dniu 04.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **M. M. (2)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **175.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **20.125,00 zł**, przy czym 17.500,00 zł zapłaciła gotówką do rąk M. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 2.625,00 zł wpłaciła na rachunek bankowy w banku (...) ((...) S.A. o numerze (...)) należący do B. S. (1),

- w dniu 06.04.2007 r. oraz w dniu 23.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **J. Z. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim dwie umowy przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności,

które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **236.443 zł**, uiszczając ostatecznie z tytułu obu umów pieniądze w łącznej kwocie **70.643,40 zł** przy czym kwotę 25.000,00 zł wpłacił do rąk M. S. (1), pieniądze w kwocie 42.738,82 zł wpłacił na rachunek w banku (...) ((...)) S.A. o numerze (...), należący do B. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 2.904,58 zł wpłacił na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 06.04.2007 r. oraz w dniu 11.04.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **K. Z. (3)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że zawarł z nią dwie umowy przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **256.970,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **59.095,20 zł** przy czym kwotę 20.000,00 zł wpłaciła do rąk M. S. (1), pieniądze w kwocie 38.095,20 zł wpłaciła na rachunek w banku (...) ((...)) S.A. o numerze (...) należący do B. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 1.000,00 zł wpłaciła na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 15.05.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **D. S. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **116.258,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **7.100,00 zł**, przy czym 5.000,00 zł zapłaciła do rąk M. S. (1), natomiast pieniądze w wysokości 2.100,00 zł wpłaciła na konto w banku (...) ((...)) S.A. o numerze (...) należące do B. S. (1),

- w dniu 10.07.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **A. K. (2) i E. K. (2)** w ten sposób, że zawarł z nimi umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ich w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzeni zobowiązani byli do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **258.600,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **36.860 zł**, przy czym pieniądze w kwocie 9.000,00 zł wpłacone zostały do rąk B. S. (1), natomiast pieniądze w kwocie 27.860,00 zł wpłacone zostały na konto w banku (...) ((...)) S.A. o numerze (...) należące do B. S. (1),

- w dniu 23.07.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **M. G.** w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **1.800.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w kwocie **2.000,00 zł**, przy czym spłaty rat miała dokonywać na konto w banku (...) ((...)) S.A. o numerze (...) należące do B. S. (1),

-w dniu 24.09.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **A. P. (1)**, działającego jako prezes zarządu A. S. (3). z o.o., w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona spółka zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **1.847.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w łącznej kwocie **150.000,00 zł**, przy czym 5.000 zł A. P. (1) przekazał za pośrednictwem A. C. do rąk M. S. (1), a pieniądze w kwocie 145.000,00 zł wpłacone zostały na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 26.10.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **A. W. (2)** w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej

wysokości **308.700,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **49.420,00 zł**, które to pieniądze wpłacane były przez pokrzywdzonego lub za pośrednictwem L. P. (1) na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 05.11.2007 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **M. J. (1)**, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U (...) z siedzibą w B. w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **44.192,00 zł**, uiszczając na rzecz M. S. (1) pieniądze w kwocie **2.104,00 zł** na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. S. (1),

- w dniu 11.12.2007 r. i w dniu 08.05.2008 r. oraz w dniu 09.07.2008 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **L. P. (1)**, w ten sposób, że zawarł z nim trzy umowy przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **957.107,00 zł**, uiszczając ostatecznie z tytułu trzech umów pieniądze w łącznej kwocie **45.896,68 zł**, które to pieniądze wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 17.01.2008 r. oraz w dniu 16.02.2008 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **B. T.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nią dwie umowy przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **76.231,00 zł**, uiszczając ostatecznie z tytułu obu umów pieniądze w łącznej kwocie **7.624,00 zł**, które to pieniądze wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiada B. S. (1),

- w dniu 16.02.2008 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **D. R. (1)** działającego jako prezes zarządu (...) S.. z o.o. w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona spółka zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **443.368,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w wysokości **52.878,00 zł**, które to pieniądze wpłacane były przez M. R., żonę D. R. (1), na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiada B. S. (1),

- w dniu 11.03.2008 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem **Z. O. (1)** w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) nieustalonej dokładnie kwoty, nie mniejszej niż **3699 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **3699 zł**, które wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dokładnie nieustalonym miejscu i czasie, nie później niż w dniu 20.03.2008 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **K. K. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności, wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na jego rzecz pieniędzy w łącznej wysokości **9.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **1.665,00 zł**, które wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. S. (1),

- w dniu 12.06.2008 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **K. G. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności, wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **238.080,00 zł**, uiszczając ostatecznie **6.000,00 zł**, przy czym pieniądze te wpłacone zostały przez jego ojca S. G. (1) na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo w zakresie wypłat posiada B. S. (1),

- w dniu 12.06.2008 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **S. G. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim umowę przelewu wierzytelności, wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **530.400,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej wysokości **22.000,00 zł**, tytułem własnej umowy oraz umowy zawartej przez jego syna K. G. (1), które to pieniądze wpłacane były na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

- w dniu 12.06.2008 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **K. G. (2)** działającą jako prezes zarządu Przedsiębiorstwa (...) z o.o. z siedzibą w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że zawarł z nią umowę przelewu wierzytelności, wprowadzając ją w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie której pokrzywdzona spółka zobowiązana była do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **32.272,00 zł**, uiszczając ostatecznie na rzecz M. S. (1) pieniądze w łącznej kwocie **3.240,00 zł**, przy czym wpłaty dokonano na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiada B. S. (1),

- w dniu 19.06.2008 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **A. K. (3)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z nim trzy umowy przelewu wierzytelności, wprowadzając go w błąd co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, które to wierzytelności w rzeczywistości nie istnieją, na podstawie których pokrzywdzony zobowiązany był do zapłaty na rzecz M. S. (1) pieniędzy w łącznej wysokości **5.610.000,00 zł**, uiszczając ostatecznie pieniądze w łącznej kwocie **124.000,00 zł**, przy czym wpłaty dokonywane były do rąk M. S. (1), natomiast wpłata w wysokości 25.000,00 zł dokonana została na konto w banku (...) S.A. o numerze (...), do którego pełnomocnictwo, w zakresie wypłat posiadała B. S. (1),

i za to na **podstawie art. 286 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk skazał ją, zaś na podstawie art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk** wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego M. S. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz:

- K. Z. (1) i K. Z. (2) łącznie kwoty 30 000 (trzydzieści) tysięcy złotych,
- J. J. (1) kwoty 70 000 (siedemdziesiąt tysięcy) złotych,
- L. Z. kwoty 15 000 (piętnaście tysięcy) złotych,
- E. K. (1) kwoty 6 943,37 złote (sześć tysięcy dziewięćset czterdzieści trzy złote trzydzieści siedem groszy),
- B. R. w kwocie 5 800 (pięć tysięcy osiemset) złotych,
- W. P. kwoty 9600 (dziewięć tysięcy sześćset) złotych,
- T. S. kwoty 25 000 (dwadzieścia pięć) tysięcy złotych,
- T. T. (2) kwotę 30 200 (trzydzieści tysięcy dwieście) złotych,

- T. R. (1) kwotę 60 000 (sześćdziesiąt tysięcy) złotych,

- P. W. kwoty 3 500 (trzy tysiące pięćset) złotych,

- M. B. (2) kwoty 8 500 (osiem tysięcy pięćset) złotych,

- H. i M. K. kwotę 2600 (dwa tysiące sześćset) złotych,

na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł solidarnie wobec oskarżonego M. S. (1) i oskarżonej B. S. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- G. i P. B. (1) łącznie kwoty 6000 (sześć tysięcy) złotych,

- A. K. (1) i J. D. (2) łącznie kwoty 6100 (sześć tysięcy sto) zł,

- M. i J. P. (1) łącznie kwoty 6760 (sześć tysięcy siedemset sześćdziesiąt) złotych,

- J. P. (2) kwoty 6300 (sześć tysięcy trzysta) złotych,

- A. D. (1) kwotę (...) (sześć tysięcy pięćset czternaście) złotych,

- M. M. (2) kwotę 20 125 (dwadzieścia tysięcy sto dwadzieścia pięć) złotych,

- J. Z. (1) kwoty 70 643,40 złote (siedemdziesiąt tysięcy sześćset czterdzieści trzy zł czterdzieści gr)

- K. Z. (3) kwoty 59 095,20 złote (pięćdziesiąt dziewięć tysięcy dziewięćdziesiąt pięć zł dwadzieścia gr)

- D. S. (1) kwotę 2100 (dwa tysiące sto) złotych,

- A. i E. K. (2) łącznie kwotę 36 860 (trzydzieści sześć tysięcy osiemset sześćdziesiąt) złotych,

- M. G. kwotę 2000 (dwa tysiące) złotych,

- A. W. (2) kwotę 49 420 (czterdzieści dziewięć tysięcy czterysta dwadzieścia) złotych,

- M. J. (1) kwoty (...) (dwa tysiące sto cztery) złote,

- L. P. (1) kwoty 45 896,68 złote (czterdzieści pięć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt sześć zł sześćdziesiąt osiem gr),

- D. R. (1) kwoty 52 878 (pięćdziesiąt dwa tysiące osiemset siedemdziesiąt osiem) złotych,

- S. G. (1) kwoty 22 000 (dwadzieścia dwa tysiące) złotych,

na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu M. S. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 1 września 2008 r. do dnia 22 października 2008 r., od dnia 16 czerwca 2010 r. do dnia 12 sierpnia 2010 r., od dnia 10 sierpnia 2011 r. do dnia 7 lutego 2014 r.,

na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonej B. S. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 czerwca 2010 r. do dnia 18 czerwca 2010 r.,

zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. D. kwotę 6000 (sześć tysięcy) złotych plus podatek VAT tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu oskarżonego M. S. (1), zaś na rzecz adw. W. G. kwotę 6240 (sześć tysięcy dwieście czterdzieści) złotych plus podatek VAT tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu B. S. (1),

zwolnił oskarżonych od uiszczenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Niniejszym postępowaniem objęty był także oskarżony **J. P. (3)**, wobec którego wyrok się uprawomocnił.

Opisany powyżej wyrok został zaskarżony przez obrońców oskarżonych M. S. (1) i B. S. (1).

Obrońca B. S. (1) **adw. W. G.** zaskarżył wyrok w całości zarzucając mu:

I. co do czynu z czynu z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk

1/ na podstawie art. 438 pkt 2 kpk naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść zaskarżonego Wyroku, tj. art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, co przejawiało się w:

a/ przyjęciu przez Sąd, że z zeznań świadków D. O. (1) oraz W. K. (1) wynika, że Oskarżona czynnie uczestniczyła w spotkaniach organizowanych przez Oskarżonego, wypowiadała się, i zapewniała, że wiarytelności te istnieją, podczas gdy z treści zeznań tych świadków wynika w sposób jednoznaczny, że Oskarżona pełniła całkowicie bierną rolę w tych spotkaniach,

b/ odmowie wiarygodności zeznań świadka M. S. (2) złożonych przed Sądem i uznaniu za wiarygodne zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym, co doprowadziło do uznania przez Sąd, że z zeznań tego świadka wynika, że Oskarżona przyprowadziła świadka do Oskarżonego, podczas gdy z zeznań świadka złożonych przed Sądem wynika, że Oskarżona nie przyprowadziła świadka do Oskarżonego,

c/ przyjęciu przez Sąd, że z zeznań W. i J. K., D. O. (1), A. D. (1) oraz E. S. (2) wynika, że osoby te zawarły umowy z Oskarżonym za pośrednictwem Oskarżonej,

d/ uznaniu dowodu z zeznań świadków: M. K., E. K. (1), E. M., J. D. (3), M. P. (2), A. D. (2), J. Z. (1), E. K. (2), A. W. (2), A. K. (3), K. R. (1), B. Ł. (1) za obciążające Oskarżoną i świadczące o jej pomocnictwie w procedurze prowadzonym przez Oskarżonego, podczas gdy z zeznań tych świadków wynika w sposób jednoznaczny, podczas gdy z zeznań ww. świadków wynika, że nie można przypisać Oskarżonej sprawstwa zarzucanego jej czynu,

e/ odmowie wiarygodności wyjaśnieniom Oskarżonej poprzez uznanie ich za przyjętą przez Oskarżoną linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej,

2/ na podstawie art. 438 pkt 3 kpk błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego Wyroku, polegający na uznaniu, że Oskarżona popełniła zarzucony jej w akcie oskarżenia czyn, podczas gdy brak jest wystarczających i jednoznacznych dowodów świadczących o winie Oskarżonej, a w szczególności brak jest przesłanek do przypisania Oskarżonej zamiaru popełnienia czynu zabronionego, co w konsekwencji doprowadziło do jej bezpodstawnego skazania,

II. co do czynu z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 1 kk

3/ na podstawie art. 438 pkt 2 kpk naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść zaskarżonego Wyroku tj. art. 424 § 1 pkt 1 i 2 kpk polegające na sporządzeniu uzasadnienia Wyroku bez wskazania na podstawie jakich dowodów Sąd poczynił istotne dla sprawy ustalenia w zakresie sprawstwa przez Oskarżoną zarzucanego jej czynu z art. 270 § 1 kk, naruszającej prawo Oskarżonej do obrony oraz uniemożliwiający dokonanie przez sąd odwoławczy instancyjnej kontroli zaskarżonego Wyroku.

III. co do kary

4/ na podstawie art. 438 pkt 4 rażąca niewspółmierność kary polegająca na zaliczeniu do okoliczności obciążających tych, które należą do znamienia czynu z art. 294 § 1 kk zarzucanego Oskarżonej w akcie Oskarżenia w postaci: wysokości osiągniętych przez Oskarżoną korzyści majątkowych, wysokości korzyści, które Oskarżona działając w wspólnie i w porozumieniu z Oskarżonym usiłowała osiągnąć oraz działania z góry powziętym zamiarem bezpośrednim, kierunkowym,

5/ na podstawie art. 438 pkt 3 i 4 kpk błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzekania, polegający na bezpodstawnym określeniu negatywnej prognozy wobec Oskarżonej poprzez uznanie za konieczną resocjalizację Oskarżonej w warunkach więziennych, co w konsekwencji doprowadziło do orzeczenia wobec Oskarżonej rażąco niewspółmiernie surowej kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, w sytuacji gdy uwzględnienie występujących w sprawie okoliczności takich jak: właściwości i warunki osobiste Oskarżonej, sposób życia po popełnieniu przestępstwa, powinny skutkować orzeczeniem kary pozbawienia wolności w dolnej granicy ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Podnosząc powyższe wniosł o:

a/ zmianę zaskarżonego Wyroku przez uniewinnienie Oskarżonej B. S. (1) od obu zarzucanych jej czynów,

b/ zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu wg norm przepisanych i oświadczam, że koszty te nie zostały dotychczas uiszczono zarówno w części jak i w całości.

Obrońcy oskarżonej B. S. (1) **adv. I. W. i adv. A. P. (2)** zaskarżyły wyrok w całości zarzucając mu:

1) na podstawie art. 438 pkt 2 kpk, obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 4 w zw. z art. 5 § 2 oraz art. 7 kpk, polegającą na nie rozstrzygnięciu przez Sąd I instancji na korzyść oskarżonej występujących w sprawie istotnych wątpliwości, czy czyn przypisany oskarżonej został przez nią popełniony, poprzez całkowicie dowolne i nie znajdujące poparcia w zebranych materiale dowodowym sprawy ustalenie, że oskarżona wprowadziła pokrzywdzonych w błąd (ewentualnie usiłowała ich wprowadzić w błąd) działając z góry powziętym zamiarem bezpośrednim, tj.:

- wiedziała, że wierzytelności oskarżonego M. S. (1) wobec Skarbu Państwa nie istnieją, ,

- wiedziała, żyjąc z mężem (oskarżonym M. S. (1)) na co dzień, że dopuszcza się on przestępstw oszustwa lub usiłuje je popełniać,

- wiedziała, że opinia prawna, którą posługiwał się jej mąż jest nieprawdziwa (przerobiona),

- uzyskiwała od pokrzywdzonych bezpośrednio dla siebie korzyści majątkowe z działalności przestępczej męża,

- aktywnie współdziałała z oskarżonym M. S. (1) w ramach prowadzonej przez niego działalności handlu wierzytelnościami,

podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że oskarżona nie miała świadomości (zamiaru bezpośredniego) popełnienia (ewentualnie usiłowania popełnienia) przypisanego jej przestępstwa;

2) na podstawie art. 438 pkt 2 kpk, obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 kpk, poprzez naruszenie przez Sąd I instancji zasady swobodnej oceny dowodów i popadnięcie w dowolność ocen, w zakresie wyjaśnień oskarżonego M. S. (1), oskarżonej B. S. (1), oskarżonego J. P. (3) oraz zeznań świadków: T. H., J. J., H. K., W. K., E. K., D. O., H. L., M. S., A. J., G. i P. B., E. M.-F., A. K., J. D., M. i J. P., E. S., A. D., M. M., J. i K. Z., D. S., A. i E. K., A. P., A. W., M. J., L. P., B. L.-T., D. R., Z. O., K. K., K. i S. G., K. G., A. K., poprzez:

a/ dowolne uznanie za wiarygodne jedynie obciążających oskarżoną zeznań świadka T. H., co do świadomości oskarżonej w zakresie istnienia wierzytelności (jedynie ten świadek zeznał, iż oskarżona wiedziała, że wierzytelności M. S. (1) wobec Skarbu Państwa nie istnieją), w sytuacji gdy:

- rola T. H. odnośnie przerobienia opinii prawnej dotyczącej wierzytelności nie została przez Sąd Okręgowy wyjaśniona i co najmniej powinna budzić w Sądzie I instancji uzasadnione wątpliwości co do udziału tego świadka w przerobieniu opinii,

- zeznania świadka T. H. są nielogiczne, bowiem świadek ten wyszukiwała osoby zainteresowane przelewami wierzytelności i brała udział w spotkaniach oskarżonego M. S. (1) z pokrzywdzonymi, a więc logicznie rzecz ujmując, albo musiała wierzyć M. S., że jego wierzytelności istnieją, albo współdziałała z M. S. przy popełnianiu przez niego (rzekomych) przestępstw,

co jednoznacznie wskazuje, że zeznania T. H. nie są wiarygodne;

b/ przekroczenie przez Sąd Okręgowy zasady swobodnej oceny dowodów i sprzeczne z zeznaniami świadka W. K. ustalenie przez Sąd I instancji, że oskarżona brała czynny udział w spotkaniach organizowanych przez M. S. z pokrzywdzonymi, w sytuacji gdy wprost świadek ten zeznał, że "B. S. (1) (...) na spotkaniu zachowywała się biernie" (str. 64 uzasadnienia),

c/ niezgodne z zasadami logicznego rozumowania uznanie przez Sąd I instancji aktywnej roli B. S. (1) w działalności M. S. (a w tym zwłaszcza sprawstwa oskarżonej) w sytuacji, gdy z zeznań niżej wymienionych świadków wynika minimalna (techniczno-biurowa) rola oskarżonej:

- J. J. zeznała jedynie, iż oskarżona została jej przedstawiona jako asystentka M. S. (str. 54 uzasadnienia),

- H. K. zeznała, iż oskarżona towarzyszyła swojemu konkubentowi M. S., prowadziła dokumentację (str. 62 uzasadnienia),

- E. K. zeznała wyłącznie, że oskarżona pełniła rolę pani domu, podawała kawę i herbatę na spotkaniu (str. 65 uzasadnienia),

- D. O., zeznał, iż oskarżona zapoznała go tylko z M. S. i zawsze odsyłała go do niego "mówiąc, iż ona się na tym nie zna" (str. 68 uzasadnienia),

- H. L., zeznał jedynie, iż oskarżona towarzyszyła M. S., ale nie rozmawiał z nią w żadnej sprawie (str. 73 uzasadnienia),

- M. S. zeznał, iż rola oskarżonej ograniczyła się do zapoznania go z M. S. (str. 73 uzasadnienia),

- A. J. zeznał, że rola oskarżonej ograniczyła się do kwitowania pieniędzy i postrzegał ją jako asystentkę M. S. (str. 86 uzasadnienia),

- G. i P. B. zeznali jedynie, że G. B. poznała M. S. przez oskarżoną (str. 87 i 88 uzasadnienia),

- E. M.-F. zeznała, iż B. S. pełniła funkcję pani domu, na spotkaniach proponowała kawę, herbatę, adresowała koperty, wykonywała kserokopie i nie rozmawiała ze świadkiem merytorycznie (str. 90 uzasadnienia),

- A. K. i J. D. zeznali, iż oskarżona kwitowała i przeliczała pieniądze, brała udział w spotkaniu jako asystentka (str. 91 uzasadnienia),

- M. i J. P. zeznali, iż oskarżona pełniła funkcję sekretarki bądź pomocy - szukała dokumentów, przynosiła pisma (str. 94 uzasadnienia),

- E. S. zeznała, iż cała rola oskarżonej to to, że B. S. zapoznała świadka z M. S. (str. 96 uzasadnienia),

- A. D. zeznała, iż B. S. była jedynie asystentką kwitowała odbiór pieniędzy (str. 98 uzasadnienia),

- M. M. zeznała, iż oskarżona była tylko obecna przy podpisaniu umowy z M. S. (str. 99 uzasadnienia),

- J. i K. Z. zeznali, iż oskarżona była asystentką, osobą towarzyszącą (str. 100 i 101 uzasadnienia),

- D. S. (rzekomo pokrzywdzona przez oskarżoną) w swoich zeznaniach w ogóle nie opisuje roli oskarżonej (str. 102 uzasadnienia),

- A. i E. K. zeznali, iż oskarżona była tylko obecna przy podpisaniu umowy z M. S., "nic szczególnego nie robiła" (str. 103 i 104 uzasadnienia),

- A. P. zeznał, iż oskarżona nawet nie została mu przedstawiona, wyglądała jak pracownica M. S. (str. 105 i 106 uzasadnienia),

- A. W. opisała zachowanie oskarżonej, która przy podpisaniu umowy siedziała w drugim pokoju, podawała herbatę, wykonywała polecenia M. S., wpisywała dane do umowy na jego polecenie (str. 107 uzasadnienia),

- M. J., L. P., B. L.-T., D. R., Z. O., K. K., K. i S. G. oraz K. G. (rzekomo pokrzywdzeni przez oskarżoną) w ogóle nie opisywali w swoich zeznaniach roli B. S.,

- A. K. zeznał, że oskarżona "nie uczestniczyła w rozmowach, najwyżej podawała coś do picia" (str. 116 uzasadnienia);

d/ niezgodne z zasadami logicznego rozumowania i sprzeczne z pozostałymi dowodami uznanymi przez Sąd I-instancji za wiarygodne (w szczególności z zeznaniami w/w świadków), przyjęcie, iż wyjaśnienia oskarżonych M. S., B. S. i J. P. w zakresie marginalnej roli oskarżonej są wyłącznie przyjętą przez nich linią obrony, mimo, iż oskarżeni w tym zakresie wyjaśniają w sposób spójny, logiczny oraz ich wyjaśnienia korespondują zarówno ze sobą jak i zeznaniami w/w świadków;

3/ na podstawie art. 438 pkt 2 kpk, obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 424 kpk, poprzez:

a/ sporządzenie uzasadnienia w sposób dowolny i wybiórczy celem dopasowania przez Sąd I-instancji materiału dowodowego, w tym zwłaszcza fragmentów zeznań świadków, odpowiadającego do z góry przejętego przez Sąd I-instancji założenia, iż B. S. była świadoma popełniania przez siebie przypisanych jej przestępstw i aktywnie w nich uczestniczyła obok męża;

b/ sporządzenie uzasadnienia w sposób ogólny, nieprecyzyjny, tylko i wyłącznie sprawozdawczy, tj.

- brak uzasadnienia w zakresie przypisania oskarżonej czynu z art. 270 kk, co skutecznie uniemożliwia skontrolowanie w tym zakresie słuszności rozumowania Sądu i jego zgodności z całokształtem materiału dowodowego;

- powoływanie się przez Sąd I instancji w treści uzasadnienia na nielogiczne i całkowicie niezrozumiałe argumenty (np. str. 154 uzasadnienia- "W ocenie Sądu już prosta analiza tej opinii wskazuje, że nie została ona wydana przez te same osoby, a oskarżona przebywając na co dzień z oskarżonym, choć temu zaprzecza miała świadomość, czym on się zajmuje.", zdaniem Sądu Okręgowego to, iż oskarżona "korzystała z profitów działalności" dotyczącej przelewów wierzytelności M. S., to tym samym musiała mieć zamiar bezpośredni popełnienia przez siebie przestępstwa oszustwa);

4/ na podstawie art. 438 pkt 3 kpk, wynikający z powyższego błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść przez ustalenie, iż oskarżona popełniła przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, podczas gdy przeprowadzona w sposób prawidłowy ocena materiału dowodowego winna prowadzić do odmiennego wniosku i niewinnienia oskarżonej;

ewentualnie, na wypadek uznania przez Sąd Apelacyjny, że stan faktyczny został prawidłowo ustalony przez Sąd I-instancji:

5/ błąd subsumpcji polegający na uznaniu przez Sąd I-instancji, że czynności przedsięwzięte przez oskarżoną tj. przyjmowanie wpłat pieniężnych, udostępnienie jej rachunku bankowego mężowi celem dokonywania wpłat przez pokrzywdzonych, wypłacanie na polecenie M. S. środków finansowych z tego konta, wykonywanie na polecenie męża czynności biurowo-technicznych (podawanie kawy, kserowanie, wypełnianie danych wskazanych przez męża, pełnienie roli "pani domu" w biurze męża, kwitowanie odbioru pieniędzy od pokrzywdzonych na polecenie męża), korzystanie z majątku męża uzyskanego w ramach jego działalności, stanowiło sprawstwo (ewentualnie usiłowanie przestępstwa), podczas gdy czynności B. S. stanowiły co najwyżej pomocnictwo (albowiem B. S. co najwyżej swoim zachowaniem ułatwiła mężowi popełnienie przestępstwa);

ewentualnie, na wypadek nie podzielenia przez Sąd Apelacyjny zasadności podniesionych powyżej zarzutów apelacji:

6/ na podstawie art. 438 pkt 4 kpk, rażąca niewspółmierność orzeczonej względem oskarżonej kary w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego jej przestępstwa oraz w relacji do celów, jakie kara powinna spełnić w zakresie prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania (a zwłaszcza nie wzięcie przez Sąd Okręgowy przy wymiarze kary okoliczności, iż część pokrzywdzonych nie czuje się wcale pokrzywdzona, m.in. Z. O., A. i E. K.- str. 103 uzasadnienia, D. S., J. P.).

Podnosząc powyższe, na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk wniosły o:

1/ zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej aktem oskarżenia czynu,

ewentualnie

2/ uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji,

ewentualnie na wypadek uwzględnienia przez Sąd Apelacyjny zarzutu apelacyjnego opisanego powyżej w punkcie 6) apelacji o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez ustalenie, że czyn B. S. stanowił pomocnictwo i zastosowanie wobec niej dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary, tj. orzeczenie wobec niej kary ograniczenia wolności lub co najmniej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Obrońca oskarżonego M. S. (1) zaskarżył wyrok w całości zarzucając mu:

1/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na niewłaściwym przyjęciu, przez Sąd Okręgowy w Warszawie, iż oskarżony M. S. (1) działając z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzał osoby fizyczne i osoby prawne do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, zawierając umowy przelewu wierzytelności i wprowadzając pokrzywdzonych w błąd, co do faktu przysługiwania mu względem Skarbu Państwa wierzytelności, co zdaniem Sądu I instancji należało zakwalifikować jako czyn zabroniony opisany w art. 286 § 1 k.k. w sytuacji, gdy zawarcie umowy cywilnoprawnej pomiędzy sprawcą, a osobą dokonującą niekorzystnego rozporządzenia mieniem nie należy do znamion przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k.;

2/ naruszenie prawa procesowego przez Sąd Okręgowy w Warszawie, tj. 410 k.p.k. w zw. z art. 366 k.p.k. polegające na niewyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy rzekomego przerobienia przez oskarżonego bądź osoby trzecie opinii prawnej sporządzonej przez adw. J. B. (1), adw. A. W. (1) w konsultacji z adw. M. J. (2);

3/ naruszenie prawa procesowego przez Sąd I instancji art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. polegające na jednostronnej, pozbawionej zasady obiektywizmu procesowego ocenie przez Sąd I instancji wszystkich zgromadzonych w sprawie dowodów w sprawie.

Podnosząc powyższe wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego M. S. (1) jest niezasadna, częściowo zasadne okazały się natomiast apelacje obrońców oskarżonej B. S. (1).

Sąd I instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie w niniejszej sprawie, a zebrane w jego toku dowody poddał ocenom wszechstronnym, nie wykraczając przy tym poza ramy wytyczone przepisem art. 7 k.p.k. i nie obrażając art. 5 § 2 k.p.k., dokonał z nielicznymi wyjątkami trafnych ustaleń faktycznych, a stanowisko swoje umotywował w sposób umożliwiający kontrolę instancyjną wyroku.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutów obrazy art. 424 k.p.k. W przypadku ich podzielenia – tj. uznania, że wady uzasadnienia uniemożliwiają rozpoznanie apelacji – wyrok musiałby zostać uchylony i sprawa przekazana do ponownego rozpoznania.

Zarzuty obrazy tego przepisu zawarte w apelacjach obrońców oskarżonej B. S. (1) nie mogą zostać podzielone. Nietrafnie skarżący ci podnoszą, że naruszenie tego przepisu miało wpływ na treść wyroku, co z oczywistych przyczyn nie może nastąpić, jako że uzasadnienie wyroku sporządzane jest po jego wydaniu, co sprawia, że ewentualna obraza art. 424 k.p.k. jakiegokolwiek wpływu na treść orzeczenia nie ma. Nietrafnie także podniesiono, że sposób sporządzenia uzasadnienia nie daje możliwości skontrolowania toku rozumowania Sądu I instancji. Lektura uzasadnienia wyroku prowadzi do wniosków przeciwnych. Z faktu, że uzasadnienie to ma w pewnej części charakter sprawozdawczy nie wolno wywodzić, że nie spełnia ono wymogów art. 424 k.p.k., bowiem oprócz części opisowej zawarto w nim wszystkie te elementy, o których mowa w tym przepisie. Z uzasadnienia tego wynika bowiem, jakie fakty Sąd Okręgowy uznał za udowodnione, na jakich oparł się dowodach i z jakich przyczyn nie uznał dowodów przeciwnych. Sami obrońcy B. S. (1) w obszernych apelacjach kwestionują m.in. ocenę dowodów oraz ustalenia faktyczne, przeciwstawiając swoje poglądy tokowi rozumowania Sądu meriti i odwołując się wprost do treści tegoż uzasadnienia, co obrazuje, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku sporządzono w sposób na tyle jasny i przejrzysty, iż możliwa jest kontrola instancyjna tego orzeczenia. Sposób sformułowania zarzutów obrazy art. 424 k.p.k. nakazuje je odczytać w istocie jako zarzut obrazy art. 7 k.p.k. (apelacja adw. I. W. i adw. A. K.-P.) w tej jego części, w której mowa o wybiórczej ocenie materiału dowodowego, dokonywanej – zdaniem tych skarżących – pod z góry przyjęte założenia dotyczące roli oskarżonej w zdarzeniach objętych aktem oskarżenia, nadto jako zarzut błędu w ustaleniach faktycznych (obie apelacje) co do świadomości oskarżonej, że opinia prawna, którą posługiwał się oskarżony nie odpowiada w swojej formie i treści opinii wydanej przez J. B. i A. W. po konsultacjach z prof. M. J.. Na marginesie jedynie należy wytknąć w tym miejscu adw. W. G., że stawia wyrokowi zarzuty w oderwaniu od jego treści – oskarżonej przypisano popełnienie jednego przestępstwa ciągłego, tak więc konstruowanie zarzutów apelacyjnych „do czynu z art. 270 § 1 k.k. w zw. z 11 § 1 k.k.” i „do czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.” nie jest zabiegiem prawidłowym.

Odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonego M. S. (1) należy stwierdzić, że jest ona niezasadna.

Konstrukcja zarzutu pierwszego tej apelacji wskazuje na to, że skarżący ten uważa, iż nieprawidłowo przypisano oskarżonemu zawinienie, albowiem zawieranie umów cywilnoprawnych nie należy do znamion art. 286 § 1 k.k., zaś oskarżony pozostawał w błędzie co do faktu przysługiwania mu wierzytelności, a co za tym idzie miał prawo ich zbywania innym podmiotom, a pogląd taki opiera na brzmieniu art. 810 k.c. przyzwalającym na tzw. milczące zawarcie umowy ubezpieczenia.

Pogląd powyższy nie jest słuszny. Powiela on w istocie stanowisko prezentowane przez samego oskarżonego, poddane ocenom w I instancji. Oceny Sądu meriti są trafne. Sąd Okręgowy precyzyjnie ustalił mechanizm przemyślanego działania oskarżonego i prawidłowo uznał, że całość jego poczynań wypełnia znamiona m.in. przestępstwa oszustwa. Nie obowiązujący już obecnie art. 810 k.c., wprawdzie przewidywał specyficzny tryb zawarcia umowy ubezpieczenia, jednakże nie funkcjonował w oderwaniu od innych przepisów kodeksu cywilnego, w tym od unormowań dotyczących istoty takich umów, do których należy m.in. wystawienie polisy oraz uiszczanie składek, których wysokość zależna jest od wysokości kwoty ubezpieczenia, a ta nie jest ustalana i podwyższana jednostronnie. Wiedza tego rodzaju jest powszechna, bowiem umowy ubezpieczenia należą do umów często zawieranych, a i oskarżony w przeszłości

korzystał także z ubezpieczeń komunikacyjnych (k.18.232-18.233). Materiał dowodowy zebrany w toku niniejszego postępowania w pełni dał prawo Sądowi Okręgowemu do przyjęcia, że oskarżony miał świadomość tego, że nie zawarł żadnej umowy ubezpieczenia. Wystarczy tylko wskazać, że sam nadał tej umowie oznaczenie, po to, by posługiwać się nim podczas działań na szkodę pokrzywdzonych. Wiedział, że nie posiada żadnej polisy, że nie uiszcza jakichkolwiek składek, sam określał wysokość rzekomego ubezpieczenia i sam szacował szkody. W toku postępowania ustalono, że w czasie, w jakim oskarżony określał, że wysłał z Aresztu Śledczego w O. ofertę w trybie art. 810 k.c., korespondencji takiej nie zaewidencjonowano, nie wpłynęła ona także do (...) (k.18.143, k.18.235). Powyższe każe uznać wywody apelacji tego dotyczące za całkowicie chybione. Wypada także wskazać, że także i sam oskarżony nie był do końca konsekwentny co do omawianej umowy, bowiem w jego wyjaśnieniach zawarte są także i treści tego rodzaju, że skoro oferty nie dano mu wysłać w czasie, w którym był pozbawiony wolności, to za „błąd” ten (zaniechania funkcjonariuszy) winny odpowiadać finansowo stosowne organy państwowe – w tym Ministerstwo Sprawiedliwości. Powyższe oznacza nic innego, jak to, że oskarżony był świadomy tego, że żadnej umowy ubezpieczenia nie zawarł.

Nie kwestionując tego, co podniesiono w apelacji, że samo zawarcie umowy cywilno-prawnej nie należy do znamion art. 286 § 1 k.k., należy wskazać obrońcy, że jeżeli zawarciu takiej umowy towarzyszy wprowadzenie pokrzywdzonego w błąd co do tego, czy sprawcy przysługują przelewane aktywa, to zachowanie takie niemal modelowo wpisuje się w jeden ze sposobów działania określonego w art. 286 § 1 k.k. Działanie to jest bowiem ukierunkowane na zawarcie umowy, mocą której pokrzywdzony winien spełnić swoje zobowiązanie – w tym wypadku wpłacić określoną sumę pieniędzy, czemu nie towarzyszy wypełnienie warunków umowy przez drugą jej stronę (sprawcę) i o czym sprawca wie w chwili zawierania umowy. Tak właśnie w aspekcie art. 286 § 1 k.k. należało ocenić podejmowane przez oskarżonego liczne działania, które były dążeniem do doprowadzenia w ten sposób pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i które to dążenia w części okazały się skuteczne.

Analiza licznych ofert kierowanych do pokrzywdzonych i umów przelewu wierzytelności wskazuje jednoznacznie, że oskarżony – wbrew temu, co twierdzi – był świadomy tego, że wierzytelności przelewane umowami mu nie przysługują. Samo jednostronne powoływanie się przez oskarżonego na przejęcie przez Skarb Państwa odpowiedzialności za uniemożliwienie mu zawarcia umowy ubezpieczenia, czy też odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia nie może stanowić podstawy do przyjęcia, że wierzytelność taka mu przysługuje i że może pozostawać w obrotach. Oskarżony wystąpił do Sądu Okręgowego w Koninie o zasądzenie na jego rzecz odszkodowania w trybie rozdziału 58 k.p.k. i wnioski ten prawomocnie oddalono. Wytaczał też powództwa cywilne, m.in. przeciwko I Prezesowi Sądu Najwyższego, lecz pozwy albo z powodu nieuiszczenia wpisu, albo z powodu niezuzupełnienia braków formalnych zostały mu zwrócone. Sygnaturami tych postępowań posługiwał się jednak – mając świadomość, iż sprawy tych merytorycznie nie rozpoznano – oferując pokrzywdzonym rzekomo przysługujące mu wierzytelności. Choć zatem sam w niniejszym postępowaniu negocjował konieczność potwierdzenia tego rodzaju wierzytelności orzeczeniem sądowym, to powoływał się w stosunku do pokrzywdzonych na postępowania cywilne jako na jeden z elementów mających uwiarygodnić jego pozycję finansową. Posługiwał się także opinią prawną, której część – ta dotycząca jego osoby i uprawnień wobec Skarbu Państwa – była nieautentyczna. Wypada także wskazać obrońcy, a na co słusznie powołał się Sąd I instancji, że św. S. D. (pierwszy z długiej listy pokrzywdzonych) wskazał, że otrzymał odpowiedź z (...), że wierzytelności, o jakich mówił oskarżony nie istnieją (także komornik przekazał świadkowi taką informację), a nadto, że oskarżony się o tym dowiedział (str. 44 uzasadnienia). Skarżący nie kwestionuje oceny dowodu z zeznań tego pokrzywdzonego (sąd dał mu wiarę), a przecież treść tych zeznań upoważnia do wyrażenia poglądu, że już na tym etapie – początkowym - swojego działania oskarżony i z tego źródła uzyskał informację, że nie przysługują mu wierzytelności, co do których zawierał umowy przelewu. W tym stanie rzeczy – jeśli nie godził się z poglądem wyrażonym przez drugą stronę – winien wystąpić o ustalenie na drodze sądowej istnienia określonego stosunku zobowiązaniowego między nim, a Skarbem Państwa. Żaden z pokrzywdzonych – a oskarżony wiedząc w tym zakresie miał poszerzaną systematycznie – nie uzyskał zwolnienia z ciążących na nich zobowiązań. Oskarżony zapewniał pokrzywdzonych, że będzie podejmował stosowne zabiegi, by sprawę wyjaśnić, przyspieszyć, że wszystko jest na właściwej drodze, lecz w ani jednym wypadku tak się nie stało, by wierzyteli pokrzywdzonych zostali zaspokojeni w drodze wykonania umów zawieranych przez M. S. (1).

Zachowania sprawcy należy zawsze ocenić mając na uwadze wszystkie okoliczności i elementy jego działania czy zaniechania, dopiero łączna ich ocena prowadzi do prawidłowych wniosków. Takiej oceny zachowania dokonał Sąd Okręgowy i brak jest podstaw do jej podważenia. Przytaczane w apelacji orzeczenia Sądu Najwyższego i Sądu Apelacyjnego w Katowicach trafne w swojej wymowie, nie znajdują z przyczyn wskazanych powyżej, przełożenia na realia niniejszego postępowania, w którym prawidłowo ustalono i oceniono wszystkie okoliczności działania oskarżonego, co dotyczy także działania przez niego w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, jak wymaga tego art. 286 § 1 k.k. oraz art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., bo to te przepisy w powiązaniu z art. 294 § 1 k.k. stanowią główne odzwierciedlenie istoty podjętych działań, które w zależności od postawy poszczególnych pokrzywdzonych zakończyły się na etapie usiłowania, albo stanowiły skuteczne doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w bardzo różnych wysokościach, które łącznie złożyły się na znaczną wartość w rozumieniu art. 115 § 5 k.k. Zasadnie zachowanie oskarżonego oceniono przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. także w zbiegu z art. 270 § 1 k.k. Zarzut drugi apelacji wiąże się kwestią przypisania oskarżonemu działania także w zbiegu z art. 270 § 1 k.k. Jego konstrukcja – obraza art. 410 k.p.k. w zw. z art. 366 k.p.k. w powiązaniu z treścią zarzutu zdaje się przemawiać za tym, by w istocie odczytać go jako zarzut obrazy art. 366 k.p.k., bowiem skarżący ten podnosi, że w toku postępowania nie wyjaśniono istotnych kwestii związanych z „rzekomym” przerobieniem opinii prawnej wydanej przez A. W. i J. B.. Niewyjaśnienie okoliczności istotnych dla prawidłowego wyrokowania, to co innego niż obraza art. 410 k.p.k., która – niezależnie od tego, że przynajmniej potencjalnie winna mieć wpływ na treść orzeczenia – musi polegać albo na pominięciu części ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego przy dokonywaniu ocen dowodów, albo na powołaniu się przy tych ocenach na dowody, które nie zostały ujawnione, a więc sprowadza się do innych uchybień niż zaniechania wyjaśnienia znaczących dla treści wyroku okoliczności. Zarzutów tego rodzaju wyrokowi nie postawiono, zaś zarzut obrazy art. 366 k.p.k. jest chybiony. Przede wszystkim należy przypomnieć, że – vide: opis przypisanego oskarżonemu czynu – M. S. (1) nie przypisano działań polegających na sfalszowaniu przedmiotowej opinii, a na posługiwaniu się nią. Opis tych zachowań jest jasny i nie budzi wątpliwości, że o ile przypisano mu posługiwanie się opinią, o tyle co do jej uprzedniego przerobienia i sposobu dokonania tego użyto form bezosobowych. Jasne są także rozważania Sądu meriti tego dotyczące – str. 125 i nast. uzasadnienia wyroku – z których jasno wynika, że przerobienia opinii dokonała nieustalona osoba. Powoływanie się więc w uzasadnieniu apelacji na to, że – zdaniem obrońcy – w postępowaniu nie udowodniono, by oskarżony sfalszował przedmiotową opinię jest o tyle słuszne, że przecież takiego działania oskarżonemu nie przypisano. Nie sposób jednak zgodzić się z podnoszonym przez obrońcę zarzutem, że doszło do obrazy art. 366 k.p.k., bo nie wyjaśniono okoliczności przerobienia opinii. Użycie przy tym sformułowań „rzekomego przerobienia” w uzasadnieniu apelacji, w powiązaniu z brakiem jakiegokolwiek zarzutu zmierzającego w sposób konkretny do podważenia oceny dowodów związanych z tym wątkiem postępowania, jest nie na miejscu, gdy obrońca nawet nie podjął próby w tym kierunku. Należy stwierdzić, że brak jest powodów do kwestionowania ocen i wniosków dotyczących materiału dowodowego odnoszącego się do tego, jaką w istocie opinię wydali adw. J. B. i adw. A. W. po konsultacji z prof. M. J. (miała ona czysto teoretyczny charakter), a jaką posługiwał się oskarżony (z przerobionej opinii wynikały jego konkretne uprawnienia w zakresie obrotu wierzytelnościami). Różnice są znaczące, zaś zarówno różna treść, w tym język obu opinii, jak i ich różny układ oraz szata graficzna, w tym różnica czcionek, jak też posłużenie się pieczęcią okrągłą, jaką nie posługiwał się w rzeczywistości adw. J. B. słusznie zostały ocenione w I instancji jako świadczące o ewidentnym przerobieniu pierwotnie wydanej opinii, a przeróbki były tak wypaczające pierwotną treść, że są one na granicy wytworzenia, podrobienia tej opinii, bo dopiero po tych zabiegach dawała oskarżonemu podstawy do wywodzenia z jej treści określonych uprawnień. Rzeczywiście nie ustalono, kto dokonał w opinii tak znacznych przeróbek, takich by przerobiona opinia była pomocna oskarżonemu jako jeden z elementów przekonywania pokrzywdzonych o przysługujących mu wierzytelnościach. Brak ten nie oznacza jednak, że doszło do obrazy art. 366 k.p.k., wobec przypisania oskarżonemu posłużenia się przerobioną opinią, a nie jej przerabianie, bowiem nieustalenie sprawcy przerobienia opinii nie ma wpływu na treść orzeczenia. Należy przy tym także podkreślić, że jeśli skarżący stawia wyrokowi zarzut niewyjaśnienia okoliczności dotyczących zdarzeń objętych postępowaniem, to poza obowiązkiem wykazania, że zaniechania te mogły mieć wpływ na treść wyroku, winien wskazać, jakich to konkretnych zaniechań dopuścił się Sąd I instancji – jakie miał realne możliwości do wyjaśnienia tych mogących ważyć na treści wyroku okoliczności, z których mimo istnienia tychże możliwości nie skorzystał, a tego apelujący nawet nie próbował uczynić.

Nietrafny jest również zarzut trzeci omawianej apelacji. Zarzut ten został postawiony w tak ogólny sposób, że ma charakter uniwersalny, w tym znaczeniu, że można go przypasować do każdego postępowania, co więcej nie znajduje żadnego rozwinięcia w uzasadnieniu apelacji. Sąd Apelacyjny podziela pogląd przytaczanego w uzasadnieniu orzeczenia Sądu Najwyższego (str. 3, pkt III uzasadnienia), z tym tylko, że nawet nie podjęto próby wykazania, w jaki sposób Sąd Okręgowy obrazil wskazane w zarzucie przepisy prawa procesowego i jakie przełożenie ma to orzeczenie na sposób oceny zebranych w niniejszej sprawie dowodów. Odwołując się w tym miejscu do ukształtowanej linii orzecznictwa należy stwierdzić, że aby zakwestionować prawidłowość ocen materiału dowodowego dokonanych w I instancji i trafność wyprowadzonych przez sąd orzekający wniosków nie wystarczy stwierdzenie, że są one chybione. Aby zarzut taki był skuteczny należy wskazać, jakich to konkretnych uchybień dopuścił się Sąd meriti w zakresie naruszenia zasad logicznego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, jakie znaczące dowody ewentualnie pominął. Wskazana – jako jedyna – okoliczność, że znaczna część pokrzywdzonych nie czuła się oszukana przez oskarżonego i nie składała wniosku w trybie art. 46 § 1 k.k. nie może prowadzić do uznania apelacji za słuszną. Nie budzi wątpliwości, że pokrzywdzeni mieli nadzieję poprzez zawarcie z oskarżonym umów na uregulowanie swoich – nierzadko dużych - zobowiązań za uiszczenie na ogół 50% ich wartości, jak też podnoszona w zeznaniach wielu świadków okoliczność, że oskarżony był bardzo przekonujący, uprzejmy, budził zaufanie, stwarzał nadzieję, że zawarte z nim umowy spowodują uwolnienie się od kłopotów finansowych. Niektórzy z nich szybko przekonali się, że rzeczywistość odbiega od obietnic oskarżonego, inni poczucia takiego nie mają, jeszcze inni – jak choćby M. P., zaangażowali się we „współpracę” z oskarżonym, która zaowocowała skierowaniem przeciwko nim aktu oskarżenia. Różnice w postawach pokrzywdzonych, pokrzywdzonych obiektywnie, bo skutkiem działania M. S. (1) miała być (lub była) korzyść majątkowa, osiągnięta na skutek niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonych, nie mogą być zatem ważące na ocenie zachowania oskarżonego. O tym, że rozporządzenie mieniem było niekorzystne (lub miało być takowym) świadczy to, że w ani jednym wypadku pokrzywdzeni nie zostali zwolnieni z ciążących na nich zobowiązaniach, od których za pomocą zawieranych z oskarżonym umów chcieli się uwolnić. To, że jedynie niektórzy skorzystali z prawa określonego w art. 46 § 1 k.k. jest obojętne dla oceny zachowania oskarżonego. Jest to prawo pokrzywdzonego i to czy z niego skorzysta, czy też podejmie decyzję odmienną nie może rzutować na sposób oceny materiału dowodowego co do osoby sprawcy.

Prawidłowa jest prawna ocena zachowania oskarżonego nie tylko w omówionym powyżej aspekcie, ale także co do działania przez niego w warunkach art. 64 § 1 k.k.

Brak zatem podstaw do uwzględnienia apelacji obrońcy oskarżonego - żaden z wniosków tej apelacji (poza kwestią zasądzenia wynagrodzenia dla obrońcy) nie zasługiwał na uwzględnienie. Nie wykazano nie tylko podstaw do postulowanej zmiany wyroku, ale do uchylecia wyroku i przekazania sprawy do ponownego jej rozpoznania. Wyrok został w nieznacznym zakresie zmieniony, o czym poniżej, po omówieniu apelacji obrońców oskarżonej.

Apelacje obrońców oskarżonej B. S. (1) jedynie w niewielkiej części zasługiwały na podzielenie.

Obie apelacje stawiają wyrokowi niemal tożsame zarzuty. Choć różnie ujęte powielają się nawet w tym samym śródku odwoławczym, co dotyczy zwłaszcza apelacji obrońców z wyboru i sprowadzają się, poprzez zarzut obrazy art. 7 k.p.k., art. 4 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k., bądź zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych, bądź zarzut obrazy art. 424 k.p.k. (który odczytany prawidłowo, o czym powyżej, winien być rozpoznany jako zarzut błędu w ustaleniach faktycznych wynikający z wadliwej oceny dowodów) do próby podważenia ustaleń dotyczących roli oskarżonej w działalności M. S. (1), jej świadomości nie istnienia przelewanych wierzytelności, świadomości dotyczącej rzeczywistych intencji towarzyszących działaniom oskarżonego, w tym odnoszących się do posługiwania się przez oskarżonego przerobioną opinią prawną. Intencją wszystkich skarżących wyrok odnoszący się do oskarżonej jest zmiana wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej, ewentualnie uznanie, iż jej działanie stanowiło jedynie pomocnictwo M. S. (1) do popełnienia przypisanego mu przestępstwa.

Argumentując obszernie stawiane wyrokowi zarzuty skarżący skupili się na próbie wykazania – m.in. poprzez odwołanie się do zeznań licznych, wymienionych w apelacjach świadków – że rola oskarżonej w działalności M. S. (1) była bierna, drugoplanowa i brak jest podstaw, by z podjętych przez nią zachowań wyprowadzić wnioski o istnieniu

po stronie oskarżonej zamiaru właściwego art. 286 § 1 k.k. Temu mają służyć cytowane fragmenty zeznań opisujące, że przykładowo: oskarżona jedynie asystowała czy towarzyszyła oskarżonemu, podawała napoje, pisała pod dyktando pisma, czy w taki sam sposób sporządzała dokumenty. Skarżący jednocześnie próbują dowieść, że takiej roli oskarżonej Sąd I instancji nadał nieprawidłowe znaczenie.

Z poglądem tym nie można się zgodzić. Sąd I instancji oceniał te zeznania w powiązaniu także z innymi dowodami i łączna ich ocena doprowadziła do wniosku, że całość zachowań B. S. (1) należy ocenić jako współsprawstwo w popełnieniu przypisanego jej przestępstwa. Sąd Apelacyjny oceny te podziela, z jednym wyjątkiem, o czym poniżej.

Nie budzi wątpliwości, że to oskarżony był pomysłodawcą całego przedsięwzięcia, to on był postacią wiodącą, w tym podczas spotkań z pokrzywdzonymi, to on podpisywał umowy, to on prowadził negocjacje, a oskarżona podczas spotkań rzeczywiście – jak przyjęto w I instancji i opisano w apelacjach – pełniła rolę swoistego rodzaju asystentki, osoby wykonującej czynności o charakterze pomocniczym. Z faktu tego jednak nie można wyprowadzać takich wniosków, jakie prezentują apelujący. Warto bowiem wskazać, że oskarżonej przypisano współdziałanie z oskarżonym od dnia 12 marca 2007 r. Czas poprzedzający tę datę, to czas, w którym oskarżona знаła już oskarżonego, jak też nabrała wiedzy czym się on zajmuje. Do wniosku takiego uprawniają choćby zeznania św. J. J., z którą oskarżony zawarł umowę przelewu wierzytelności w dniu 17 sierpnia 2006 r., po czym w okresie już po tej dacie, pokrzywdzona ta nie uzyskawszy w sposób określony umową zwolnienia z zobowiązań, informowała oskarżonego o bezskuteczności zawartej umowy i żądała zwrotu pieniędzy. Wymownie brzmi ten fragment zeznań, w którym świadek ta podała, iż klóciła się z oskarżonym przy oskarżonej, a ona zapewniała, że to wszystko jest wiarygodne (k. 21.527). Choćby ten fragment zeznań św. J. J. pokazuje, że w apelacji adw. I. W. i adw. A. K.-P., które zarzuciły Sądowi I instancji nieprawidłową ocenę zeznań tego świadka uwzględniono tylko te ich fragmenty, które mają wesprzeć tezy apelacji, bowiem mowa w niej o biernej roli oskarżonej z powołaniem się na wiarę oskarżonej co do istnienia przelewanych wierzytelności. Oskarżona nie neguje, że jej współpraca z oskarżonym była ścisła. J. J. nie była jedyną osobą informującą o bezskuteczności zawieranych umów. To, w powiązaniu z tym fragmentem wyjaśnień samej oskarżonej, w którym podaje, że nie widziała nigdy żadnych dokumentów potwierdzających istnienie wierzytelności każe wiarę tę ocenić jako pozbawioną realnych przesłanek, a taką postawę oskarżonej – jak trafnie przyjęto w I instancji – jako linię jej obrony. Już wówczas zatem oskarżona z jednej strony miała świadomość, że pokrzywdzona za pomocą zawartej umowy nie została zwolniona z ciężących na niej zobowiązań, że umowy te są kwestionowane, z drugiej strony – mimo tego – zapewniała o istnieniu wierzytelności. Mimo powyższego oskarżona podjęła decyzję o współdziałaniu z oskarżonym, które przybrało postać nie tylko uczestnictwa w spotkaniach z pokrzywdzonymi, lecz także przyjmowania pieniędzy, udostępnienia swojego konta bankowego dla wpłat dokonywanych przez pokrzywdzonych, pobierania z tego konta znacznych sum z wpłacanych przez pokrzywdzonych pieniędzy, wypłacania także z konta oskarżonego pieniędzy wpłacanych przez pokrzywdzonych, mając do tego stosowne upoważnienie. Sama oskarżona określiła swoje działania jako wynikające z podziału zadań między nią, a oskarżonym (k. 16335-16338, t. 86). Taki powtarzający się schemat działania oskarżonej słusznie oceniono w I instancji jako noszący znamiona współsprawstwa w popełnieniu czynu z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., a obszernie wywody Sądu Okręgowego tego dotyczące zasługują na podzielenie. Fakt znajomości z niektórymi z pokrzywdzonych (św. D. O.), co do którego oskarżonej nie przypisano współdziałania z oskarżonym, eksponowany w apelacji adw. W. G., pozostaje dla ocen powyższych obojętny, podobnie jak to, za czym pośrednictwem św. M. S. (oskarżonej nie przypisano działania na jego szkodę) poznał oskarżonego (także kwestia podnoszona w apelacji tego obrońcy). Nie przypisano także oskarżonej współdziałania z oskarżonym na szkodę małżonków K., tak więc jej bierny udział w spotkaniu z nimi w końcu 2006 r. podnoszony w apelacji adw. W. G. pozostaje bez wpływu na ocenę zachowań oskarżonej przypisanych jej wyrokiem. Należy jednak podkreślić, że – jak wynika z treści zeznań św. W. K. podczas tego spotkania, choć oskarżony opowiadał o olbrzymich wierzytelnościach przysługujących mu z tytułu błędów urzędniczych nie okazywał żadnych dokumentów potwierdzających ten fakt, a powoływał się jedynie na swoją stronę w Internecie. Bezsporne jest także, że oskarżona była koleżanką E. S. (2). Adw. W. G. podnosi, że oskarżona nie nakłaniała tej pokrzywdzonej do zawarcia umowy, tylko że za jej pośrednictwem pokrzywdzona poznała oskarżonego. Umknęło jednak temu skarżącemu, że oskarżona – znając problemy finansowe koleżanki – powiedziała, że oskarżony może je rozwiązać, a część z uiszczonych pieniędzy z tytułu zawartej umowy

wpłacono na konto oskarżonej. Choć adw. W. G. kwestionuje także ocenę zeznań św. A. D. eksponując fakt, że pokrzywdzona ta poznała oskarżonego za pośrednictwem H. K., to podnosząc, że brak podstaw do przypisania oskarżonej współdziałania w działaniu na szkodę A. D. nie dostrzega – i nie odnosi się do tego faktu – że oskarżona uczestniczyła w spotkaniu z pokrzywdzoną poprzedzającym zawarcie umowy, a część wpłaconych pieniędzy A. D. przekazała oskarżonej. Nieskutecznym zabiegiem adw. W. G. jest także powoływanie się na pogląd wyrażony przez św. M. K. co do wiary oskarżonej w istnienie wierzytelności. Niezależnie od tego, że jest to subiektywne odczucie świadka, to należy także wskazać, że o ile świadek ten uczestniczył jedynie w pewnym, niewielkim wycinku zdarzeń będących przedmiotem osądu, o tyle Sąd orzekający oceniał zachowanie oskarżonej całościowo, uwzględniając także i inne okoliczności wazące na treści wyroku i sprostał temu zadaniu. Zestawienie fragmentów zeznań świadków E. K., E. F.-M., J. D., M. P., A. D., J. Z., E. K., A. W., A. K., K. R., B. Ł. dokonane na str. 7-9 apelacji adw. W. G. mające uzasadnić pogląd skarżącego o marginalnej, „technicznej” roli oskarżonej nie mogą prowadzić do podważenia toku rozumowania Sądu meriti. Już wyżej podkreślono, że owa drugoplanowa rola oskarżonej w kontaktach z pokrzywdzonymi, wspierająca oskarżonego i polegająca na swoistego rodzaju usprawnieniu przebiegu spotkań i podjętych działań nie może być oceniona jako wyłącznie marginalna i nie dająca podstaw do przypisania jej zamiaru właściwego dla art. 286 § 1 k.k., bowiem o takowym decyduje ocena nie tylko przebiegu niektórych spotkań z pokrzywdzonymi, a ocena wszystkich istotnych dla orzekania okoliczności. Te zaś – wbrew twierdzeniom tej apelacji – oceniono w I instancji obiektywnie, bez nakierowania swojego rozumowania na wydanie orzeczenia skazującego oskarżoną, bez obrazy art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. Uwagi te dotyczą również oceny wyjaśnień oskarżonej. Wyjaśnienia te są co prawda konsekwentne co do tego, że oskarżona nie neguje faktów związanych ze „współpracą” z oskarżonym, zaprzeczając przy tym, że miała wiedzę i świadomość, iż podjęte działania mają charakter oszustw, jednak zasady logicznego rozumowania i wskazania doświadczenia życiowego nakazywały je ocenić w sposób zaprezentowany przez Sąd I instancji. Dalsza część wywodów tej apelacji stanowi wyłącznie polemikę z ustaleniami dokonanymi przez Sąd I instancji, zawiera własną ocenę zebranych dowodów, a więc nie może być skuteczna. Trudno zgodzić się, że oskarżona miała uzasadnione podstawy do mniemania, że wpływy na konta bankowe i przyjmowane pieniądze stanowiły wynagrodzenie za pracę, zwłaszcza jeśli zważyć, iż były to wpłaty z tytułu zawieranych umów, a w czasokresie objętym działalnością obojga liczni pokrzywdzeni informowali o całkowitej nieskuteczności w zwalnianiu ich ze zobowiązań. Fakt uprzedniej karalności oskarżonej, także z art. 286 § 1 k.k., nie był natomiast wazący na ocenie zebranych dowodów i co za tym idzie nie miał wpływu na orzeczenie o winie. Słusznie natomiast na okoliczność tę powołał się Sąd Okręgowy w tej części swoich rozważań, które odnoszą się do wymiaru kary, co nie stanowi błędu, bowiem przy orzekaniu w tej materii należy mieć na uwadze m.in. sposób życia sprawcy przed popełnieniem przedmiotowego czynu, w tym także jego wcześniejszą karalność.

Nie sposób także podzielić stanowiska adw. I. W. i adw. A. K.-P., że doszło do obrazy wskazanych w zarzucie 1 wywiedzionej przez nie apelacji, przepisów postępowania, czego efektem było nieprawidłowe ustalenie, że oskarżona wiedziała o tym, iż wierzytelności przelewane umowami zawieranymi z pokrzywdzonymi nie istnieją, a oskarżony dopuszcza się przestępstw oszustwa. Same skarżące przyznają, że oskarżona nigdy nie widziała polis mogącej być źródłem wierzytelności, nadto należy ponownie wskazać, że nie widziała także żadnych innych dokumentów, które wskazywałyby na istnienie tak ogromnych wierzytelności. Bazowanie zatem jedynie na fakcie, że w ich istnieniu utwierdzała ją postawa oskarżonego mającego silną osobowość, nadto na fakcie, że oskarżony jest dla niej osobą najbliższą, nie może być argumentem mogącym skutecznie podważyć tok rozumowania Sądu I instancji. obrońcy ci nie dostrzegają, że oskarżona jest osobą dorosłą, nie wykazuje żadnych odchyień w sferze poznawczej, ani psychicznej (vide: opinia sądowo-psychiatryczna sporządzona na etapie postępowania przygotowawczego), a zanim przyłączyła się do wspólnego działania z oskarżonym miała świadomość tego, że samodzielne jeszcze działania oskarżonego nie przynoszą oczekiwanych przez pokrzywdzonych efektów, że zgłaszają oni oskarżonemu, iż mimo uiszczonych na jego rzecz pieniędzy, nadal muszą regulować swoje zadłużenia wobec swoich wierzycieli. Choćby kłótnia z J. J., której oskarżona była świadkiem, a podczas której pokrzywdzona dość gwałtownie podawała informacje, że zawartej umowy jej wierzyciele nie honorują była wymownym sygnałem nieprawidłowości w działaniach oskarżonego. Mimo tego oskarżona, nie widząc jakichkolwiek dokumentów świadczących o rzeczywistym, a nie tylko podawanym przez oskarżonego, istnieniu tak ogromnych wierzytelności, przystąpiła do współdziałania z nim. Także nietrafnie powołują się obie skarżące na usytuowanie oskarżonej względem oskarżonego, jako „żony przy mężu”, co ma - wedle nich -

prować do wniosku o chybnym ustaleniu, że współdziałała z nim w popełnieniu przestępstwa. Przede wszystkim sama oskarżona wyjaśniła, że pomagała oskarżonemu – jak to ujęła – w jego pracy, a to co wykonywała określiła jako czynności wynikające z podziału zadań między nimi. To w powiązaniu z zeznaniami pokrzywdzonych opisujących jej rolę w zdarzeniach będących przedmiotem osądu uprawnia do twierdzenia, że oskarżona nie ograniczyła swojej roli do żony M. S. (1), jak eksponują to w apelacji adw. I. W. i adw. A. K.-P.. Istotnie z faktu bliskiego związku między oskarżonymi nie wolno automatycznie wyprowadzać wniosku o ich współdziałaniu, rzecz jednak w tym, że wniosek taki wyprowadzono w I instancji nie w oparciu o tenże związek, a na podstawie podjętych przez oskarżoną zachowań prawidłowo ustalonych przez Sąd meriti. Nietrafny jest także tok rozumowania tych skarżących dotyczący kwestii uzyskiwania korzyści majątkowej z przestępstwa. Treść art. 115 § 4 k.k. stanowiącego, że korzyścią majątkową lub osobistą jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego, jest oczywista. Oskarżona miała świadomość, że wypłacane przez nią pieniądze są środkami uiszczanymi przez pokrzywdzonych, co dotyczy także kwot gotówkowych przekazywanych za pokwitowaniem jej i oskarżonemu, a więc mają bezpośredni związek z zawieraniem umów, a co z kolei uprawnia do twierdzenia, że chybnym jest pogląd obrońców jakoby traktowała je wyłącznie jako zarobki męża. Uprawnia to natomiast do twierdzenia, że oboje działali z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej i korzyść taką odnieśli. Także nie można zgodzić się z argumentacją dotyczącą roli oskarżonej jako wyłącznie żony oskarżonego odnośnie jej aktywności w spotkaniach z pokrzywdzonymi. Podczas niektórych z nich rzeczywiście jedynie podawała napoje, podczas niektórych wykonywała czynności o charakterze pomocniczym, jednak – o czym powyżej – nie wolno ocen dotyczących tych zachowań oskarżonej oderwać od całokształtu okoliczności związanych z jej działaniem, do których należy jej rola w przyjmowaniu pieniędzy, wypłat ich z kont bankowych, zapewniania, że wiarytelności istnieją, że wszystko jest w porządku. Dopiero całokształt tych okoliczności poddany ocenom łącznym daje prawo do wyprowadzania wniosku o rzeczywistej roli oskarżonej w działalności oskarżonego. Zasadnie podniesiono, że przy popełnieniu przestępstwa przez współsprawców musi istnieć między nimi porozumienie obejmujące wszystkie jego znamiona. Nietrafnie jednak adw. I. W. i adw. A. K.-P. wywodzą, że tego porozumienia Sąd I instancji doszukał się jedynie w osobistych relacjach między oskarżonymi. Po raz kolejny należy wskazać, że oskarżona, zanim przystąpiła do współdziałania z M. S. (1), miała świadomość jego poczynań, w tym również tego, że zawieranie umów nie przynosi oczekiwanych przez pokrzywdzonych efektów. Jeżeli zatem – wiedząc o tym – przystąpiła do tegoż współdziałania, a oskarżony akceptował to, należy uznać, że nastąpiło między nimi porozumienie w rozumieniu ujętym w przytoczonym w tej apelacji orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie V KK 183/12. Czynności podejmowane przez nich byłyby tak samo ocenione w omawianym aspekcie, także wówczas, gdyby nie łączyły ich związek natury osobistej.

Odnosząc się do tej części apelacji adw. I. W. i adw. A. K.-P., która dotyczy oceny zeznań wskazanych w apelacji świadków (zarzut 2, str. 2-3 apelacji) należy wskazać, że Sąd I instancji nie ustalił, by rola oskarżonej w podejmowanych działaniach była wiodąca, trafnie rolę taką przypisując oskarżonemu. Z ustaleń faktycznych – str.5-6 uzasadnienia wyroku – wynika taka rola oskarżonej, jaką opisywali świadkowie przesłuchani w toku niniejszego postępowania, w tym przywołani przez apelujące, co sprawia, że przywoływanie treści tych zeznań na poparcie zarzutów apelacyjnych nie może być uznane za zabieg skuteczny. Powoływanie się przy tym na fakt, że osoba oskarżonej nie została przez niektórych pokrzywdzonych ujęta w zeznaniach związanych ze zdarzeniami poprzedzającymi podpisaniem umowy lub w czasie samego jej podpisania nie może prowadzić do uwzględnienia zarzutu 2 c tej apelacji, bowiem pieniądze wpłacone przez D. S., L. P., B. L.-T., D. R., Z. O., K. K., S. G. (wpłata w imieniu swoim i syna K.) oraz K. G. uiszczane zostały w formie wpłat na konto oskarżonej, która nimi zadysponowała. Nietrafne jest przy tym twierdzenie, że ocena zeznań świadków wskazanych w tym zarzucie jest wybiórcza i nakierowana na chęć skazania oskarżonej, bowiem – po raz kolejny należy to podkreślić – zeznania te, to jedynie część dowodów, które przesądziły o treści wyroku. To samo odnosi się do wyjaśnień oskarżonych (zarzut 2 pkt d). Należy przy tym podkreślić, że M. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym rolę oskarżonej określił jako rolę jednej z wielu osób, z którymi współpracował (str. 26-27 uzasadnienia wyroku z odwołaniem się do tych wyjaśnień), a przed sądem odmówił odpowiedzi na pytania dotyczące roli oskarżonej w prowadzonej przez siebie działalności. Jest to prawo oskarżonego, a z jego skorzystania nie wolno wyciągać niekorzystnych dla niego wniosków, z tym tylko, że w takim stanie rzeczy powoływanie się na treść tych wyjaśnień w aspekcie roli oskarżonej – jako mających wesprzeć tezy apelacji, jest chybnym. Chybnym jest także powołanie się po to, by wspierać zarzut apelacyjny, na treść wyjaśnień J. P., ocenionych

krytycznie, a z których – zdaniem obrońców – wynikać ma marginalna rola oskarżonej, podczas gdy wyjaśniał on m.in., że państwo S. pracowali razem przy tworzeniu i redagowaniu dokumentów, ich wysyłce, określając te czynności jako współpracę – on był pomysłodawcą, ona osobą redagującą dokumenty. Choć nie nakłaniała pokrzywdzonych do zawierania umów, twierdziła, że istnieją wiarygodne dokumenty zabezpieczone przed niewłaściwymi działaniami funkcjonariuszy państwowych. Jeżeli by więc idąc tokiem rozumowania obrońców odmiennie ocenić powyższy dowód, należałoby stwierdzić, że jeżeli miałby on wspierać czyjeś racje, to wspierałby ustalenia poczynione w I instancji, bowiem opis roli oskarżonej przystaje do tej, jaką jej przypisał Sąd, a nie do takiej, jakiej usiłują dowieść obrońcy. Co do kwestii zeznań św. W. K. (zarzut 2b) należy ponownie wskazać, podobnie jak przy odniesieniu się do apelacji adw. W. G., że oskarżonej nie przypisano działania na szkodę małżonków K., zatem ocena tego dowodu, a konkretnie sposobu zachowania podczas spotkania z udziałem pokrzywdzonych, jej i oskarżonego nie może mieć wpływu na treść wyroku co do oskarżonej. Odnosząc się natomiast do zarzutu 2a – i oceny zeznań św. T. H. stwierdzić należy, że *expressis verbis* rzeczywiście jedynie jej zeznania zawierają wprost stwierdzenie, że oskarżona miała świadomość nieistnienia wierzytelności, którymi obracał oskarżony, jednakże wniosek o tym, że oskarżona była tego świadoma – o czym zresztą była już mowa powyżej – można także wyprowadzić z zeznań św. J. J., która już po zdarzeniach dotyczących T. H., informowała dość gwałtownie – w tym oskarżoną obecną przy tym – że umowa okazała się całkowicie bezskuteczna, jej dialog z oskarżonym przybrał, jak to ujęła, formę kłótni, a reakcją oskarżonej były zapewnienia, że jest inaczej i zapewnienia, że wszystko jest w porządku. W tym stanie rzeczy należy uznać, że jeśli oceni się w tej materii zeznania św. T. H. w sposób analogiczny, jak w I instancji, to należy stwierdzić, że dane uzyskane od J. J. winny utwierdzić oskarżoną w przekonaniu, że wierzytelności nie istnieją, natomiast, jeśli by zeznaniom tym odmówić wiary – jak postulują skarżący – to podstawy do uznania, że oskarżona miała wiedzę o nieistnieniu wierzytelności można wyprowadzić z zeznań św. J. J., a więc *de facto* uznać, że ocena zeznań św. T. H. w tym względzie (świadomości oskarżonej) wpływu na treść wyroku nie ma. Kwestie dotyczące opinii prawnej sporządzonej przez adw. J. B. i adw. A. W. i jej przerobienia na tyle, na ile było to możliwe i zasadne w świetle treści stawianych zarzutów zostały w I instancji wyjaśnione (zarzucano nie dokonanie w niej przeróbek, a posługiwanie się już przerobioną opinią). Ze względu na niejasną rolę T. H. w tej właśnie kwestii Sąd I instancji dał wiarę tym zeznaniom jedynie w części, a motywacja takiego stanowiska nie nasuwa zastrzeżeń. Kwestie dotyczące tego wątku zostaną omówione poniżej, bowiem w części dotyczącej przypisania oskarżonej w ramach art. 11 § 2 k.k. wypełnienia znamion także art. 270 § 1 k.k. Sąd Apelacyjny uznał obie apelacje za trafne, co zostanie uargumentowane odrębnie.

Oceniając całokształt działania oskarżonej wniosek o tym, że zachowania te należy ocenić jako noszące znamiona współsprawstwa jest prawidłowy. Skarżący albo wprost (adw. I. W. i adw. A. K.-P.), albo pośrednio (adw. W. G. – uzasadnienie apelacji pkt 25) zajęli stanowisko, że jeśli nie zostaną uwzględnione omówione już powyżej zarzuty apelacji, to wnoszą o przyjęcie, że działania oskarżonej stanowią pomocnictwo. Najogólniej ujmując różnice między współsprawstwem, a pomocnictwem to należy stwierdzić, że współsprawstwo to wspólne wypełnienie znamion czynu zabronionego przez współdziałających, a pomocnictwo to podjęcie przez pomocnika takich zachowań, które ułatwiają sprawcy popełnienie przestępstwa. O ile w realiach niniejszej sprawy można by rozważać przyjęcie przez oskarżoną działania w ramach art. 18 § 3 k.k. gdyby ograniczyło się ono do przykładowo: jedynie udostępnienia konta bankowego oskarżonemu, który sam nie miał własnego, bowiem nie posiadał dowodu osobistego, gdyż wówczas można by zasadnie podnosić, że zachowanie to ułatwiło M. S. (1) przyjmowanie pieniędzy od pokrzywdzonych i ponad owo ułatwianie nie wykroczyło, o tyle zespół rozciągniętych w czasie, powtarzających się działań oskarżonej, prawidłowo ustalonych w I instancji, a ujętych syntetycznie na str. 5-6 uzasadnienia, daje podstawy do przyjęcia, że współdziałała ona z oskarżonym. Jej zachowania dopełniały podejmowane przez oskarżonego działania. Miała ona – przystępując do tegoż współdziałania, świadomość, że wierzytelności nie istnieją, że kwestia ich istnienia i zaspokajania pokrzywdzonych nie wygląda tak, jak oskarżony prezentował pokrzywdzonym, mimo tego bardziej lub mniej aktywnie wspierała oskarżonego w zachowaniach mających na celu zawieranie umów z kolejnymi pokrzywdzonymi, mocą których mieli uiszczać wskazane w umowach kwoty, założyła w tym celu konto bankowe, na które wpływały środki wpłacane przez pokrzywdzonych, przyjmowała od nich także wpłaty gotówkowe, wypłacała wpłacane przez pokrzywdzonych na jej konto oraz później także na konto oskarżonego znaczne środki finansowe. Należy przy tym pamiętać, że: „Za współsprawcę na gruncie art. 18 § 1 k.k. może być uznany nie tylko ten, kto wykonuje całość lub część znamion wykonawczych, lecz także ten, którego zachowanie dopełniało zachowanie innych

uczestników porozumienia w stopniu, który zgodnie z porozumieniem i podziałem ról współdecydował o popełnieniu przestępstwa” – LEX 1422128, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie V KK 241/13. Powyższa sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie, w której oskarżona, pełniąca niewątpliwie rolę drugoplanową, dopełniała swoim zachowaniem działania oskarżonego.

Z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego B. S. (1) – z podstawy jej skazania - należało jednak wyeliminować art. 270 § 1 k.k. W tym zakresie apelacje jej obrońców okazały się słuszne.

Z prawidłowych ustaleń faktycznych wynika, że wszelkie czynności związane z przerobieniem opinii prawnej sporządzonej przez adw. J. B. i adw. A. W. miały miejsce w roku 2006, w czasokresie pomiędzy jej sporządzeniem w pierwotnej formie, a momentem, w którym zaczął się nią posługiwać oskarżony już po dokonaniu przez nieustaloną osobę dogodnych dla niego przeróbek. Oskarżony opinią tą posługiwał się już w okresie, w którym jeszcze działał sam – bez współdziałania z oskarżoną – okazał ją choćby J. J., wobec której działania podjął jeszcze w 2006 roku czy K. R. (styczeń 2007r.). O ile argumentacja Sądu I instancji co do świadomości oskarżonej co do nieistnienia przelewanych wierzytelności i co do jej działania w ramach art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. jest jasna i wyczerpująca, nadto znajduje oparcie w zebranych dowodach, o tyle nie sposób zgodzić się z motywami zaprezentowanymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dotyczącymi uznania, że jej zachowanie wypełnia także znamiona art. 270 § 1 k.k. Zgodzić się należy z twierdzeniem, że osoba zapoznająca się z opinią prawną, którą po przeróbkach posługiwał się oskarżony już na pierwszy rzut oka winna dostrzec, że nie jest to dokument jednolity, a wykazujący znaczne różnice i w szacie graficznej, i rodzajach użytej czcionki, i języka, który został użyty, co winno skłonić do wysnucia wniosku, że nie został sporządzony w całości przez te same osoby. Jednakże z faktu wspólnego życia na co dzień z oskarżonym i świadomości tego, czym on się zajmuje, jak też współdziałania w omówiony powyżej sposób, nie wolno automatycznie wywodzić, - a do tego w tej materii sprowadziło się rozumowanie Sądu I instancji (str. 154 uzasadnienia) – że oskarżona wyczerpała także znamiona art. 270 § 1 k.k. Wiedziała na pewno, choćby z racji uczestnictwa w spotkaniach z pokrzywdzonymi, że oskarżony powołuje się nie tylko na własne słowa i odesłania do własnej strony internetowej, także na opinię prawną, brak natomiast w materiale dowodowym jednoznacznego dowodu na to, by móc bez żadnych wątpliwości stwierdzić, że B. S. (1) kiedykolwiek w całości z opinią tą się zapoznała, by oskarżony ją informował o jej treści, w tym o jej przeróbkach. Można jedynie przypuszczać, że – choćby wobec zgłaszania licznych zastrzeżeń przez kolejnych pokrzywdzonych – oskarżona powinna i mogła przypuszczać, że opinia ta w rzeczywistości nie może wspierać słów oskarżonego, skoro żadna z umów nie okazała się skuteczna, lecz nie oznacza to świadomości, iż w przeszłości wydano opinię pierwotną o innej treści, w której następnie dokonano przeróbek i to właśnie ta przerobiona opinia jest tym, czym oskarżony się posługuje podczas negocjacji z pokrzywdzonymi, a zatem brak jest wystarczających dowodów do przypisania umyślnego współdziałania z oskarżonym i w tym względzie, a co oznacza, że art. 270 § 1 k.k. należało wyeliminować z podstawy skazania oskarżonej.

Wobec zaskarżenia wyroku w całości jego kontrola instancyjna doprowadziła także do innych zmian w zakresie nie podnoszonym w apelacjach.

Z opisu czynów przypisanych obojgu oskarżonym wynika, że Sąd I instancji przyjął, iż pokrzywdzona A. D. (1) była zobowiązana do zapłaty – na skutek zawartej w dniu 28 marca 2007 r. umowy – kwoty 641.140,50 zł. Takie są także ustalenia faktyczne tego dotyczące – str. 14 uzasadnienia wyroku. W tej części uzasadnienia, która poświęcona jest ocenie zebranych dowodów, zawarto w tej materii inne dane, a mianowicie – że umowa dotyczyła przelewu wierzytelności w wysokości około 120.000 zł (zobowiązania świadka), a pokrzywdzona była zobowiązana do zapłaty kwoty 61.140,50 zł – str. 97, 98 uzasadnienia wyroku – z powołaniem się na treść umowy z k. 73-81 w zał. nr 1 do t. 48. Treść umowy jasno kwestię tę ujmuje i na jej podstawie należy przyjąć, że A. D. (1) była zobowiązana do zapłaty na rzecz oskarżonego 61.140,50 zł, a nie jak mylnie przyjęto w opisie czynu kwoty 641.140,50 zł.

Należało również określić, że K. K. (1) zobowiązany był do uiszczenia kwoty 3000 zł, a nie 9000 zł, jak przyjęto w I instancji (opis czynów przypisanych oskarżonym i ustalenia faktyczne str. 18 uzasadnienia). Z rozważań Sądu I instancji zawartych na str. 112-113 uzasadnienia znajdujących oparcie w zebranych dowodach wynika, że świadek uiszczył

łącznie kwotę 1665 zł z tytułu „umowy przelewu wierzytelności”, zaś z zawiadomienia złożonego do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów wynika, że umowa dotyczyła przelewu wierzytelności w wysokości 3000 zł. – k. 15541-15549. Brak jest danych, by przyjąć, że pomiędzy tym pokrzywdzonym, a oskarżonym zawarto więcej niż jedną umowę (o jednej tylko mowa w treści wyroku), co sprawia, że przyjęta w I instancji wysokość sumy, którą miał uiszczyć ten pokrzywdzony ostać się nie może i należało ją określić jako wysokość przelanej wierzytelności. Postawa świadka z rozprawy uniemożliwiła poczynienie bliższych ustaleń w tej materii.

Powyższe zmiany dotyczą obojga oskarżonych.

Odnośnie B. S. (1) należało oprócz zmian omówionych powyżej wyeliminować z konstrukcji przypisanego jej przestępstwa ciągłego działanie na szkodę M. J. (1). Aktem oskarżenia oskarżonej zarzucono współdziałania z M. S. (1) ujęte w 25 punktach, a zaskarżonym wyrokiem przypisano jej takie współdziałania ujęte w 26 punktach (25 z aktu oskarżenia oraz wobec M. J. (1) – tiret 17). Ponieważ akt oskarżenia nie zarzucał oskarżonej współdziałania w działaniach na szkodę tego pokrzywdzonego, nieprawidłowym było przypisanie ich zaskarżonym wyrokiem, w związku z czym należało wyeliminować je z konstrukcji przypisanego jej przestępstwa ciągłego. Konsekwencją powyższego musiało być uchylene orzeczenie oparte o art. 46 § 1 k.k. zobowiązującego oskarżoną B. S. (1) do naprawienia szkody względem tego pokrzywdzonego, jak też ustalenie, że M. S. (1) wszelkich działań wobec M. J. (1) nie dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z oskarżoną.

Z uwagi na fakt, że św. D. S. (1) nie czuła się pokrzywdzona przez oskarżonych (str. 102 uzasadnienia z powołaniem się na składane przez nią zeznania) i brak stosownego wniosku, należało uchylić orzeczenie oparte o art. 46 § 1 k.k. co do obojga oskarżonych.

Powyższe zmiany wyroku musiały także spowodować korektę wysokości szkody. Należało odliczyć od kwot wyliczonych przez Sąd I instancji następujące wartości:

- co do B. S. (1) kwotę 2104 zł (wpłaconą przez M. J.), czyli od kwoty 788.672,28 zł odjąć tę wartość i ustalić, że doprowadzenie przez oskarżoną pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem zamknęło się sumą co najmniej 786.568,28 zł;

- co do B. S. (1) odliczyć 580.000,00 zł (różnica między wartością zobowiązania przyjętą w I instancji dotyczącą A. D. (1), a ustaloną przez Sąd Apelacyjny, czyli różnica między kwotą 641.140,50 zł, a kwotą 61.450,50 zł), kwotę 6000 zł (różnica między ustaleniami dotyczącymi K. K. – 9000 zł w I instancji i 3000 zł w postępowaniu odwoławczym) oraz 44.192,00 zł (eliminacja działań wobec M. J. co do oskarżonej), czyli od kwoty 15.116.786,50 zł odjąć 630.192,00 zł, co daje kwotę co najmniej 14.486.594,50 zł – jaką przyjęto obecnie jako usiłowanie doprowadzenia przez oskarżoną pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem;

- co do M. S. (1) od kwoty 42.338.800,34 zł odliczyć 586.000,00 zł (wskazane powyżej różnice dotyczące zmian kwot odnośnie A. D. (1) i K. K. (1)), co spowodowało ustalenie, że oskarżony usiłował doprowadzić pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę co najmniej 42.338.800,34 zł. Co do oskarżonego nie dokonywano żadnych korekt w zakresie doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Mimo deklarowanej przez Sąd Okręgowy omyłki (str. 78 uzasadnienia), Sąd Apelacyjny nie zmienił wyroku w części dotyczącej wysokości szkody, jaką oskarżony M. S. (1) wyrządził W. P.. Sąd I instancji nie kwestionował zeznań tego pokrzywdzonego, z których wynika, że przekazana oskarżonemu kwota pieniędzy przekraczała 4.800 zł, którą W. M.-P. wpłacił na konto oskarżonego. Jako rachunkową omyłkę wymagającą korekty Sąd Okręgowy postrzegając zsumowanie 4.800 zł wpłaconych na konto oskarżonego z kwotą 4.800 zł wypłaconą z tego konta. Gdyby świadek ten poza kwotą 4.800 zł żadnej innej nie uiszczył na rzecz oskarżonego, zaszłaby konieczność korekty wysokości szkody, skoro jednak z zeznań – nie kwestionowanych w I instancji (a i skarżący nie próbowali podważać oceny tego dowodu) – wynika, że oskarżony pobrał od tego pokrzywdzonego kwotę przekraczającą 4.800 zł, przekraczającą także wysokość szkody przypisanej zaskarżonym wyrokiem (9.600 zł), to brak jest podstaw do dokonywania zmian wyroku w tym

względnie. Opis działania na szkodę W. M.-P. nie określa sposobu uiszczenia kwoty 9.600 zł, czy dokonano tego do rąk oskarżonego, czy w części na jego konto, tak więc i w tym zakresie jakiegokolwiek zmiany nie były potrzebne.

Mimo dokonania zmian w wyroku Sądu I instancji – nieznaczących, jeśli mieć na uwadze całokształt prawidłowo ustalonej działalności oskarżonego – Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, że nie ma podstaw do uznania, iż kara orzeczona wobec oskarżonego jest rażąco i niewspółmiernie surowa w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. Zważywszy na czasokres działania oskarżonego, który nie zaprzestał go nawet wtedy, kiedy toczyło się już przeciwko niemu postępowanie karne, działanie w warunkach art. 64 § 1 k.k., rozmiar szkody (wyrządzonej i tej, którą usiłował wyrządzić), wykorzystywanie położenia pokrzywdzonych obciążonych nieraz wysokimi zadłużeniami, których niejednokrotnie doprowadził do jeszcze gorszej sytuacji finansowej należy uznać, że jeśli można rozważać wymiar orzeczonej kary w aspekcie jej niewspółmierności to należałoby ją określić jako karę niewspółmiernie łagodną.

Brak także – mimo dokonanych zmian w wyroku – podstaw do uznania, że kara orzeczona wobec oskarżonej nosi cechy rażącej i niewspółmiernej surowości. Jej rozmiar, wydatnie mniejszy niż kara orzeczona wobec oskarżonego uwzględnia krótszy czasokres działania oskarżonej, jej rolę – nie wiodącą w podjętych działaniach, mniejszy rozmiar szkody, jak też fakt, że oskarżona co prawda była już uprzednio karana także z art. 286 § 1 k.k. (dwukrotnie), lecz obecnie nie przypisano jej działania w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 k.k. Jeśli zważyć na ustawowe zagrożenie przewidziane w art. 294 § 1 k.k. – od roku do 10 lat pozbawienia wolności – nie sposób uznać, by kara 2 lat pozbawienia wolności orzeczona za czyn przypisany zaskarżonym wyrokiem mogłaby zostać uznana za rażąco i niewspółmiernie surową. To samo odnosi się do orzeczenia tejże kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Takie rozstrzygnięcia w przeszłości zapadały względem oskarżonej, jednak jej postawa doprowadzała do zarządzenia wykonania wymierzonych kar. Brak jest podstaw do zasadnego twierdzenia, że zachodzą przesłanki z art. 69 § 1 i 2 k.k. Ani postawa oskarżonej, ani jej sposób życia przed popełnieniem obecnie przypisanego przestępstwa nie dają podstaw do twierdzenia, że mimo niewykonania kary, jej cele zostaną osiągnięte.

Zarzuty oparte o art. 438 pkt 4 k.p.k. zawarte w apelacjach obrońców oskarżonej nie mogą zostać podzielone.

Chybiony jest pogląd adw. W. G. dotyczący nieprawidłowości w zaliczeniu do okoliczności obciążających znacznej wysokości szkody – jako znamienia art. 294 § 1 k.k. Znamieniem w tym wypadku jest wystąpienie szkody (bądź usiłowanie do jej wyrządzenia) co do mienia znacznej wartości (określonej w art. 115 § 5 k.k.), natomiast im szkoda ta jest wyższa, im bardziej jej wysokość oddala się od dolnego progu określonego treścią art. 115 § 5 k.k., tym bardziej jej wysokość staje się okolicznością obciążającą sprawcę. Inaczej bowiem należy ocenić w aspekcie wysokości szkody, zachowanie powodujące szkodę nieznacznie przekraczającą dolny próg „znaczności”, a odmiennie powodujące szkodę próg ten wielokrotnie przekraczającą. Dlatego też powołanie się na wysokość szkody przy wymiarze kary jest prawidłowe. Do tego zresztą – do miarkowania czy stopniowania – odnosi się przytoczone w tej apelacji orzeczenie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu (pkt 28). Wynika z niego jasno, że okoliczność stanowiącą znamię czynu zabronionego nie może być traktowana jako wpływająca na wymiar kary, chyba że podlega stopniowaniu lub jakości. Wysokość szkody w ramach art. 294 § 1 k.k. właśnie takiemu stopniowaniu podlega. Apelujący ten stawiając zarzut niewłaściwego orzeczenia o karze w aspekcie wymierzenia jej bez warunkowego zawieszenia jej wykonania zawarł w nim same ogólniki – zarzut III.5. Nie rozwinął tego w uzasadnieniu apelacji – pkt 27 i nast. uzasadnienia. Samo powołanie się na to, że fakt uprzedniej karalności oskarżonej nie może stanowić podstawy do orzeczenia kary bezwzględnej pozbawienia wolności jest dalece niewystarczające, a żadnych innych argumentów nie przytoczono.

Adw. I. W. i adw. A. K.-P. zarzuciły w zakresie orzeczenia o karze jej rażąco niewspółmierność w zestawieniu ze stopniem społecznej szkodliwości i realizacją celów kary w zakresie obu prewencji. Podniosły, że część pokrzywdzonych wcale się tak nie czuje – pokrzywdzonymi, upatrując w tym okoliczności łagodzącej, której sąd orzekający niesłusznie się nie dopatrył. Sąd I instancji przytaczając zeznania pokrzywdzonych przytaczał także ich stosunek do zdarzeń objętych niniejszym postępowaniem, tak więc miał okoliczności te na uwadze i jakkolwiek by ich nie ocenić, to kara dwóch lat pozbawienia wolności w zestawieniu z ustawowym zagrożeniem (1 rok-10 lat) żadną miarą w okolicznościach tej sprawy nie może być uznana za rażąco i niewspółmiernie surową. To samo odnosi się do działań osób, takich jak L. P. (co do osoby M. J. to działania na jego szkodę wyeliminowano z czynu

ciągłego przypisanego oskarżonej), co do którego poczynił z uwagi na fakt, że jego zachowania nie były objęte niniejszym postępowaniem, Sąd I instancji się nie odnosił, rozpoznając przeciwko sprawie w takim zakresie, jaki widnieje w akcie oskarżenia - skierowanym tylko przeciwko obojgu oskarżonym. Podnosząc – zdaniem obrońców - rażąco surowy wymiar kary w zestawieniu ze stopniem społecznej szkodliwości czynu, poza wskazaną powyżej okolicznością związaną z brakiem poczucia pokrzywdzenia przez niektórych pokrzywdzonych i postawą innych, nie przytaczają niczego, co mogłoby wpłynąć na odmienną ocenę tejże szkodliwości. Nie chcą dostrzec całego szeregu okoliczności, choćby tego, że działania oskarżonych dotyczyły osób często w dramatycznej sytuacji materialnej, która uległa jeszcze pogorszeniu na skutek zawierania umów z oskarżonym. Oskarżeni osiągnęli z tego tytułu wysokie korzyści, żyjąc na koszt tych osób. Okoliczności te ważą na ocenie społecznej szkodliwości, lecz nie w kierunku postulowanym przez obrońców. Sąd I instancji, wbrew twierdzeniom tych apelujących wyraźnie odniósł się do braku pozytywnej prognozy w aspekcie przesłanek z art. 69 § 1 i 2 k.k. co do osoby oskarżonej. Dobitnie dał temu wyraz na 155 stronie uzasadnienia, podnosząc, że jedynie kara bez warunkowego zawieszenia jej wykonania jest w stanie spełnić swoje cele. Sąd Apelacyjny stanowisko to podziela. Uznać należy, że omawiana apelacja nie dostarczyła argumentów do zmiany tego poglądu.

Oboje oskarżeni – zwłaszcza M. S. (1) – nadsyłali liczne pisma załączone do akt, w tym także po wydaniu wyroku przez Sąd Okręgowy w Warszawie. Oskarżona nadsyłała pisma zatytułowane „uzupełnienie apelacji”. Odnosząc się do nich należy oskarżonej wyjaśnić, że sąd w toku postępowania karnego – co wynika z art. 8 k.p.k. – obowiązany jest, poza wyjątkami wskazanymi w tym przepisie, do dokonania własnych ustaleń faktycznych i prawnych i nie jest związany orzeczeniem innego sądu czy organu. Dlatego też – jako że M. S. (1) nie wystąpił do sądu o ustalenie istnienia stosunku prawnego pomiędzy nim, a czy Skarbem Państwa, czy (...) i brak jest orzeczenia sądowego w tym zakresie – sąd ten poczynił własne ustalenia w tej materii. Nie można zgodzić się z uwagami oskarżonej do uzasadnienia wyroku. Lektura tego uzasadnienia upoważnia do twierdzenia, że jest ono jasne i zrozumiałe, że zawarto w nim także dane dotyczące m.in. braku podstaw do przyjęcia, że umowa ubezpieczenia w trybie art. 810 k.c. została zawarta, dane dotyczące stosunku organów państwa, w tym Ministerstwa Finansów co do faktu nieistnienia wierzytelności. Także dołączone dokumenty nie zawierają danych mogących skutecznie doprowadzić do wzruszenia ocen i wniosków wyprowadzonych w I instancji. Z pisma Ministerstwa Finansów wynika bowiem nic innego niż to, że organ ten nie uznaje wierzytelności i jeżeli druga strona zajmuje stanowisko przeciwne do rozstrzygnięcia w tym względzie właściwy jest sąd powszechny (k. 26.686-87). Postulat uchylecia wyroku i przekazania sprawy do jej ponownego rozpoznania z uwagi na nowe dowody – k. 27306-27355 – także jest chybiony. Wskazana przez oskarżoną sygnatura akt, rzekomo świadczących o racjach oskarżonego, okazała się sygnaturą pisma udzielającego odpowiedzi M. P. (k. 27357) i pismo to znajduje się w aktach niniejszej sprawy. Stanowi informację natury ogólnej dotyczącą generalnych zasad nadawania klauzul wykonalności. Liczne pisma oskarżonego powielają zajmowane stanowisko w toku całego postępowania. Nie zawierają żadnych nowych argumentów, a stanowią wielokrotnie powtarzane poglądy oskarżonego.

Na rzecz adw. D. D. należało zasądzić wynagrodzenie za obronę z urzędu oskarżonego M. S. (1) w postępowaniu odwoławczym w stawce przewidzianej rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) w jego § 14.1 pkt 5, powiększonej o 23 % VAT.

Sąd Apelacyjny uznał, że obciążenie oskarżonych opłatami za II instancję, przy jednoczesnym zwolnieniu ich od pozostałych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze jest orzeczeniem stanowiącym takie obciążenie, które są oni w stanie ponieść.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny orzekł, jak w wyroku.